

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 105 S

(2013–2014)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av beslutning (EU) nr. 1313/2013 om EUs ordning for sivil beredskap (2014–2020)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 23. mai 2014,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Bakgrunn

Europaparlaments- og rådsbeslutning (EU) nr. 1313/2013 om EUs ordning for sivil beredskap ble formelt vedtatt i EU 17. desember 2013, og trådte i kraft 1. januar 2014. EUs ordning for sivil beredskap er det viktigste rettslige grunnlaget i EU for sivil katastrofeinnsats og for annet samfunnssikkerhets- og beredskapsarbeid.

Ordningsen er en videreføring og utvikling av det tidligere Handlingsprogrammet for sivil beredskap som Norge har deltatt i siden 1982. Norge har deltatt i EUs samordningsmekanisme siden 2002. Parallelt med avslutningen av Handlingsprogrammet for sivil beredskap i 2007, ble et finansielt instrument for sivil beredskap og krisehåndtering for perioden 2007–2013 satt i verk. Den nye rettsakten erstatter tidligere rettsakter på området og er en sammenslåing av programområdet for EUs ordning for sivil beredskap og den tilhørende finansieringsordningen. Norge er ikke forpliktet til å stille ressurser i beredskap, men kan bidra med ressurser i hvert enkelt tilfelle etter eget ønske.

Ettersom norsk deltagelse i programmet innebærer økonomiske forpliktelser over flere år, er

Stortingets samtykke til deltakelse i EØS-komiteens beslutning nødvendig i medhold av Grunnlovens § 26 andre ledd. Med sikte på at Norge skal kunne delta i programmet så tidlig som mulig og for å sikre norsk deltagelse i programaktivitetene for 2014, legges det opp til at Stortingets samtykke innhentes før det treffes beslutning i EØS-komiteen. Avgjørelse i EØS-komiteen er ventet i andre kvartal 2014.

Europaparlaments- og rådsbeslutning (EU) nr.1313/2013 i dansk oversettelse og utkast til avgjørelse i EØS-komiteen i norsk tekst følger som trykte vedlegg til proposisjonen. Norsk oversettelse av beslutningen vil bli ferdigstilt før beslutningen fattes i EØS-komiteen, som avtalt med Stortinget.

2 Generelt om EUs ordning for sivil beredskap

Hensikten med EUs ordning for sivil beredskap er å legge til rette for et bredt samarbeid i Europa innen samfunnssikkerhet og beredskap. Samarbeidet spenner over mange fagfelt og innenfor flere faser. Et av de mest sentrale samarbeids-

områdene de siste årene har vært innenfor responsevne og krisehåndtering. Særlig har samarbeidet om assistanse der den enkelte medlemsstats nasjonale ressurser ikke strekker til stått sentralt. EUs ambisjon om å bygge opp og videreutvikle egen krisehåndteringsevne er et direkte resultat av en økning i antall og alvorlighetsgrad av natur- og menneskeskapte kriser som har rammet Europa de senere årene.

EUs ordning for sivil beredskap forutsetter at de deltakende stater går sammen om å gjøre sine ressurser tilgjengelige for katastroferammede land, både i og utenfor Europa. Innenfor beredskapsordningen har det vært en betydelig økning i forespørsler om bistand de siste årene, både fra europeiske land og tredjeland.

Den nye ordningen gjør det enklere å anmode om bistand ved hendelser der spesielle ressurser er påkrevd, eller i tilfeller hvor egne ressurser ikke er tilstrekkelige. I forbindelse med at to finske dykkere omkom i en ulykke i Pluragrotten utenfor Mo i Rana i februar i år, fikk Norge bistand gjennom ordningen i form av britiske grottedykkere. Norge har også ved to tilfeller bedt EU om å sette skogbrannfly fra europeiske land i beredskap for å støtte Norge. Dette ble gjort under skogbrannene i Froland i 2008 og nå sist i januar 2014 ved lyngrannene i Trøndelag. Der som slike slokningsressurser hadde blitt benyttet i Norge, ville deler av kostnadene bli dekket av EU.

Norge har allerede mottatt betydelige finansielle bidrag fra EUs ordning for sivil beredskap. Det største bidraget har vært i form av støtte til Øvelse SkagEx2011, men allerede i 2008 og 2009 fikk Norge og Sverige finansiering til øvelse SWENOREX09. Norge fikk også støtte til det svenske drevne prosjektet Cross Border 2010. Norge får også finansiering til øvelse HarbourEx som vil foregå i 2015. EU finansierer 85 % av øvelsesbudsjettet på nær 1 million euro. Norge mottar finansiering til aktiviteter som seminarer, prosjekter og utdanning, gjennom EUs ordning for sivil beredskap.

Beslutningen om EUs ordning for sivil beredskap legger føringer for hvordan ordningen kan brukes til å håndtere katastrofer både innenfor og utenfor EUs grenser (artikkel 15 og 16). I innsatser utenfor EU og EØS-området vil Kommisjonen informere EUs utenriksstjeneste (EEAS) når ordningen aktiveres for å sikre samordning mellom sivilbeskyttelsesoperasjonen og EUs utenrikspolitiske forhold til det gjeldende landet. EUs ordning for sivil beskyttelse er et synlig eksempel på europeisk solidaritet og settes i sammenheng

med solidaritetsbestemmelsen i Lisboa-traktaten (artikkel 222 TEUV), der medlemsstatene forplikter seg til å handle solidarisk med hverandre (innledende bestemmelser (4) og (5)). Bestemmelsen sier at EUs medlemsstater skal mobilisere alle tilgjengelige ressurser, inkludert militære instrumenter, i tilfelle en medlemsstat utsettes for terrorangrep, naturkatastrofe eller en menneskeskapt katastrofe (artikkel 222 TEUV). Det understrekes at Norge likevel ikke påtar seg forpliktelser til sivilt-militært samarbeid med EU ved å inngå i ordningen.

Det er også en fordel for Norge å kunne støtte opp om arbeidet som pågår i EU innenfor sivil krisehåndtering og beredskap i en retning som utfyller og styrker arbeidet innen FN og andre internasjonal organisasjoner. På grunn av at Norge ikke har tilgang til diskusjoner i Rådet, er Komiteen for sivil krisehåndtering under Europakommisjonen en viktig kanal der Norge kan fremme faglige innspill og fange opp initiativ på et tidlig tidspunkt. EU fremstår i dag som den viktigste internasjonale aktøren for norsk samfunnsikkerhet og beredskap på sivil side.

3 Nærmere om Europaparlaments- og rådsbeslutning (EU) nr. 1313/2013

Beslutningen er delt inn i syv kapitler. Kapittel I fastsetter mål og omfang av beslutningen, kapittel II, III og IV fastsetter spesifikke tiltak innenfor henholdsvis forebygging, beredskap og respons. Kapittel V, VI og VII omhandler henholdsvis finansielle bestemmelser, generelle bestemmelser og sluttbestemmelser.

3.1 Forebygging – økt oppmerksomhet på forebyggende aktiviteter

Kapittel II om forebygging vektlegger økt oppmerksomhet på aktiviteter som nasjonale og regionale risikoanalyser, beredskapsplanverk og multinasjonal krisehåndtering. Dette skal gjøres blant annet ved å styrke mekanismer for informasjonsutveksling, utvikling og implementering av nasjonale og regionale risikobilder. Forebyggende arbeid skal ta særlig hensyn til klimændringer og klimatilpasninger. Det oppmuntres også til frivillig deltakelse i tilsynsprosesser av nasjonale risikoanalyser og vurdering av nasjonale håndteringskapasiteter. Videre vektlegges økt oppmerksomhet på forebyggende arbeid i tredjeland (artikkel 5 og 6).

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av beslutning (EU) nr. 1313/2013 om EUs ordning for sivil beredskap (2014–2020)

3.2 Beredskap – nye verktøy for bedre kriseberedskap

3.2.1 Nytt europeisk beredskapssenter – tettere integrasjon opp mot andre sektorer

Under kapittel III om beredskap oppretter beslutningen et nytt respons- og koordineringssenter (Emergency Response Coordination Centre, ERCC) med døgnkontinuerlig bemanning. ERCC skal bistå medlemsstatene og Kommisjonen i arbeidet med å oppnå økt beredskap i Europa (artikkel 7). Det er Kommisjonen som forvalter det nye senteret (artikkel 8 ((a)) i Generaldirektoratet for sivil beredskap og humanitær bistand (DG ECHO). Senteret bidrar sterkt til informasjonsutveksling om store hendelser innenfor og utenfor Europa, og bidrar til koordinering av medlemsstatenes ressurser ved innsatser.

Senteret, som ble åpnet i Brussel våren 2013, er en videreføring av det tidligere informasjons-senteret (Monitoring and Information Centre, MIC) og har gitt økt kapasitet og betydelig oppgradering av funksjoner og tjenester. Med døgnkontinuerlig bemanning og ny teknologi er senteret i stand til å håndtere flere samtidige kriser, samt bistå med utvidede analyse- og informasjonstjenester. Norge kan benytte denne analysekapasiteten, herunder satellittdata, også ved nasjonale hendelser. Oppgraderingen åpner også for et tettere samarbeid mellom Generaldirektoratet for sivil beredskap og humanitær bistand, Generaldirektoratet for indre anliggender (DG Home), og EU Military Staff og External Action Service (EEAS). Opprettelsen av ERCC er også en videreføring av samarbeidet med den humanitære siden av DG ECHO, og gir dermed økt tilgang til EUs egne analyser i forbindelse med humanitære kriser i tredjeland, herunder styrket samarbeidet mellom de som deltar i den akutte krisehjelpen og miljøene med ansvar for mer langsiktig bistand.

3.2.2 Medlemsstatenes tilgang til hverandres ressurser og kapasiteter økes

Kapittel III om beredskap fastsetter at det skal opprettes en frivillig reserve av nasjonale kapasiteter (European Emergency Response Capacity EERC) (artikkel 11). Reserven baserer seg på at medlemsstater melder inn kapasiteter, som for eksempel flommoduler, skogbrannslukking, tekniske støtteteam, feltsykehus, søk- og redningsteam, vannrensing og lignende, som kan stå i høyere beredskap enn kapasitetene som allerede er registrert i EUs krisekommunikasjonssystem og ressursdatabase CECIS. Denne reserven vil

være tilgjengelig for umiddelbar bruk i forbindelse med en felles europeisk kriseinnsats. I henhold til Lisboa-traktatens artikkel 196, er EUs primære målsetting på dette feltet å understøtte medlemsstatenes arbeid. Hvilke nøkkelressurser som til enhver tid inngår i reserven baseres på regionale og europeiske risikooversikter utarbeidet av Kommisjonen, og bygger på medlemsstatenes egne risikoanalyser og innspill. Det vil være Kommisjonen som holder oppsyn med krisehåndteringskapasiteten i den frivillige reserven og mulige mangler i denne. En egen sertifiseringsordning for responskapasitetene skal utvikles. Kommisjonen vil videre arbeide aktivt med å avdekke kritiske kapasiteter, og vil kunne bistå medlemsstatene finansielt til utvikling og oppbygging av nye ressurser.

For Norge betyr dette tilgang på et større sett av ressurser enn de nasjonale. Norge vil kunne styrke eget ressursgrunnlag ved å arbeide for opprettelse av kapasiteter som kan meldes inn til den frivillige reserven, eventuelt også ved å opprette moduler alene eller i nordisk samarbeid. Beslutningen slår fast at responskapasiteter som meldes inn til den frivillige reserven skal være tilgjengelig for nasjonale oppdrag til en hver tid (artikkel 11 ((6)).

3.2.3 Utvikling av utdanningsprogrammet og etablering av et treningsnettverk

Under kapittel III om beredskap artikkel 13 legger beslutningen opp til et strategisk trenings- og øvelsesprogram, hvor sentrale endringer i lovgivningen gjenspeiles. Kommisjonen er i ferd med å etablere et nettverk for treningssentre og relevante utdanningsinstitusjoner innenfor samfunnsikkerhet og krisehåndtering; forebygging, beredskap og respons (Disaster Management Training Network). Nettverket vil legge til rette for samhandling og synergier mellom medlemsstatene, blant annet gjennom å fremme utveksling av erfaringer og beste praksiser, og å bidra til utvikling av veiledere for europeisk og internasjonal utdanning innenfor samfunnssikkerhet.

3.3 Respons – bedre koordinering og samhandling i kriser

Under kapittel IV om respons fremsettes det at når en katastrofe rammer innenfor EU, kan den rammede medlemsstat anmode om bistand gjennom respons- og koordineringssenteret ERCC (artikkel 15 ((1)). Når en bistandsanmodning er mottatt skal Kommisjonen (a) så snart som mulig

videresende anmodningen til kontaktpunktene i medlemsstatene, (b) sammenstille validert informasjon om situasjonen og videreformidle denne til alle medlemsstater, (c) gi anbefalinger om hvilken type bistand som skal sendes basert på situasjonsbildet og anmodende stats eget ønske, og (d) legge til rette for koordinering av bistanden som sendes (artikkel 15 ((3)).

Anmodende stat skal legge til rette for å ta i mot innkommende bistand ved å forberede vertsnasjonstøtte (artikkel 15 ((6)).

3.3.1 *Styrket koordinering av internasjonal krisehåndtering*

I forrige programperiode signerte EU og FN OCHA en samhandlingsavtale om krisehåndtering i tredjeland utenfor Europa, som medførte en mer koordinert og samkjørt europeisk innsats med FN i forbindelse med hendelser i tredjeland. Dette innebærer at i de tilfeller hvor FN er til stede, vil EU understøtte FN.

I den nye beslutningen åpnes det i tillegg for at internasjonale organisasjoner som FN kan anmode om bistand på lik linje med enkeltstater ved større internasjonale kriser. Dermed fremmes økt samsvar mellom kriseinnsats i og utenfor Europa (artikkel 16 ((1)).

For å sørge for at den europeiske innsatsen blir tilstrekkelig godt koordinert, har EU mulighet til å sende ut ekspertteam til katastrofeområdet (artikkel 17). Norge har ved flere anledninger sendt personell til slike team.

Videre legger beslutningen til grunn at ordningen kan brukes til å yte konsulerstøtte til europeiske borgere i tredjeland i krisesituasjoner (artikkel 16 ((7)).

3.3.2 *Mulighet for økt finansiell transportstøtte ved innsats*

Artikkel 18 fremsetter at deltakerstatene gjennom ordningen har tilgang til transportstøtteordninger i form av delfinansiering og transportkapasiteter ved internasjonal innsats (EU har egne kontrakter med kommersielle transportforetak). Norge har benyttet ordningen ved én tidligere anledning, med god erfaring. Beslutningen åpner for økt finansiell støtte til kapasiteter som er tatt inn i den frivillige reserven.

EU kan yte transportstøtte opp til 55 % av den totale kostnadsrammen (artikkel 23 ((2)). Videre kan EU yte transportstøtte som dekker opp til 85 % av den totale kostnadsrammen i følgende situasjoner: (a) kostnadene kan relateres til trans-

port av kapasiteter som tilhører den frivillige reserven i tråd med artikkel 11, eller (b) bistanden er nødvendig for å møte et kritisk behov og den nødvendige bistanden finnes ikke, eller finnes ikke i tilstrekkelig grad, i den frivillige reserven (artikkel 23 ((3)).

4 **Konstitusjonelle forhold**

Ettersom den norske deltagelsen i programmet innebærer økonomiske utgifter av en viss størrelse som skal finansieres over flere år, må Stortinget gi sitt samtykke til deltagelse i EØS-komiteens beslutning, jf. Grunnlovens § 26 andre ledd. For å gjøre det mulig for EØS/EFTA-statene å ta del i programmet så tidlig som mulig i 2014, fremmes forslag om at Stortinget gir sitt samtykke før EØS-komiteen treffer sin beslutning. Det vil dermed ikke bli nødvendig for Norge å ta forbehold om konstitusjonelle prosedyrer ved beslutningen i EØS-komiteen.

Det er ikke ventet at det vil komme endringer i utkastet til beslutning i EØS-komiteen. Dersom den endelige beslutningen skulle avvike vesentlig fra det utkastet som er lagt frem i denne proposisjonen, vil saken bli fremlagt for Stortinget på nytt.

5 **Beslutningen i EØS-komiteen**

Vedtaket i EØS-komiteen vil inneholde en innledning og tre artikler, med sikte på utvidet samarbeid i EØS/EFTA statene i EUs samordningsmekanisme for sivil krisehåndtering (2014–2020). I innledningen er det vist til artikkel 86 og 96 i EØS-avtalen, som gjør det mulig for EØS-komiteen å vedta endringer i vedleggene til avtalen.

Artikkel 1 i utkastet slår fast at Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1313/2013 av 17. desember 2013 om en ordning for sivil beredskap i Unionen (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 924) innlemmes i EØS-avtalen. Liechtenstein skal fritas fra deltakelse i, samt fritas fra finansielle bidrag til programmet.

Artikkel 2 slår fast at vedtaket i EØS-komiteen skal gjøres gjeldende fra dagen etter at EØS-komiteen har mottatt tilbakemeldinger fra alle partene i komiteen i medhold av artikkel 103 nr. 1 i EØS-avtalen. Den skal gjelde fra 1. januar 2014.

Artikkel 3 slår fast at vedtaket i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av, og EØS-tillegget til «*Den europeiske unionens tidende*».

6 Administrative og økonomiske konsekvenser

Det finansielle bidraget til EØS/EFTA-statene til deltakelse i programmet, blir fastsatt i medhold av artikkel 82 nr.1 bokstav a) i EØS-avtalen. Bidraget reflekterer den relative delen som bruttonasjonalproduktet til den enkelte stat utgjør i forhold til det samlede bruttonasjonalproduktet til EU-statene. For 2014 utgjør bidraget fra EØS/EFTA-statene i underkant av 3 prosent av totalbudsjettet for EUs samordningsmekanisme for sivil krisehåndtering. Norges del er 96,8 prosent av EFTA-bidraget. Disse to fordelingsnøkklene justeres hvert år.

I forbindelse med utvidelsen av programmet fastsatt i det nye lovgrunnlaget, økes også den totale kostnadsrammen for ordningen. Dette bidrar til en merkostnad også for Norge. Totalt vil ordningen ha en kostnadsramme på 368 428 000 euro i tidsrommet 2014–2020. Norges kontingent økes fra 3,5 millioner kroner til 1 075 692 euro, ca. 9 millioner kroner per år, inklusive administrative kostnader. Eventuelle ubenyttede deler av bevilgningen vil bli tilbakeført.

Erfaringene viser at de faktiske utgifter for det enkelte år i programperioden vil variere i takt med fremdriften i prosjektene som inngår i programmet. Kontingentutbetalingene vil derfor fordele seg ujevnt over år. Prosjekter som blir iverksatt mot slutten av en programperiode, vil fortsette også etter at det aktuelle programmet formelt er avsluttet, i praksis inntil tre år. Kontingentutbetalingene og noen av følgekostnadene vil derfor fordele seg på flere år enn programperioden.

Norges bidrag til deltakelse i programmet vil bli dekket over budsjettet til Justis- og beredskapsdepartementet ved Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, kap. 451, post 01.

Deltakelsen i ordningen vil ikke kreve lov- eller forskriftsendringer.

7 Konklusjon og tilråding

EUs samarbeid innen sivil krisehåndtering og beredskap skal redusere risiko for skade på menneske, miljø, eiendom og kulturverdier ved katastrofer, og store uønskede hendelser og ulykker. Den medfører et styrket samarbeid med den humanitære delen av Kommissjonen, med felles beredskapssenter og felles innsats i felt.

Økt fokus på forebyggingsarbeid, en styrket internasjonal krisehåndteringssevne, økt forutsigbarhet og tilgjengelighet av ressurser og forbedrede transportstøtteordninger, vil gi en økt merverdi for Norge. Deltakelse i dette samarbeidet er derfor svært verdifullt med tanke på mulighetene for å motta spesialister, europeisk assistanse ved større hendelser nasjonalt, men også ved at forebyggingsperspektivet i tredjeland vektlegges. Det europeiske samarbeidet er dermed med på å styrke Norges innsats for samfunnssikkerhet og beredskap, både nasjonalt og internasjonalt.

Tilslutning til rådsbeslutning (EU) nr. 1313/2013 om EUs ordning for sivil beredskap vil være i tråd med de målene som ligger til grunn for det nasjonale samfunnssikkerhetsarbeidet, jf. Meld. St. 29 (2011–2012) «Samfunnssikkerhet». Fra norsk side er det et hovedprinsipp å støtte FN og OCHAs rolle på dette området. Det er viktig at den internasjonale humanitære politiske innsatsen og bruken av de humanitære midlene tar utgangspunkt i hva de nødlidende har behov for og erfaringer fra felten, slik at det internasjonale hjelpearbeidet organiseres på en mest mulig hensiktsmessig, kostnadseffektiv og upartisk måte. Norge er blant de statene som har sluttet seg til prinsippet om «god humanitær giverskap» der dette står sentralt. Det må heller ikke oppstå tvil om rollen og funksjonen til de deltakende kapasitetene i den aktuelle krisen, f. eks. ved bruk av ikke-sivile element.

Gjennom innlemmelse av rådsbeslutningen i EØS-avtalen og Norges videre deltakelse i EUs ordning for sivil beredskap, er Norge med på å fremme FNs ledende rolle i koordineringen av humanitær hjelp, motvirke overlapping og sikre effektiv arbeidsdeling med FN, Røde Kors-systemet og andre sentrale humanitære aktører.

Norge har hittil hatt store fordeler av å delta i EUs ordning for sivil beredskap. Gjennom ordningen og dens finansieringsordninger har man vært i stand til å finansiere øvelser og prosjekter, utdanne norsk personell, utveksle kompetanse og erfaringer samt hatt tilgang på relevante situasjonsanalyser og informasjonsprodukter. EU er i dag den viktigste aktøren innenfor samfunnssikkerhet i Europa, også i regional sammenheng.

Justis- og beredskapsdepartementet tilrår derfor at Norge deltar i EØS-komiteens beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsbeslutning (EU) nr. 1313/2013 om EUs ordning for sivil beredskap. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av beslutning (EU) nr. 1313/2013 om EUs ordning for sivil beredskap (2014–2020)

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av beslutning (EU) nr. 1313/2013 om EUs ordning for sivil beredskap (2014–2020).

Vi HARALD, Norges Konge

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av beslutning (EU) nr. 1313/2013 om EUs ordning for sivil beredskap (2014–2020), i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

**til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning
i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen
av beslutning (EU) nr. 1313/2013 om EUs ordning
for sivil beredskap (2014–2020)**

I

Stortinget samtykker til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av beslutning (EU) nr. 1313/2013 om EUs ordning for sivil beredskap (2014–2020).

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. [...] / [...] av [...] om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 86 og 98, og på følgende bakgrunn:

1. Samarbeidet mellom partene i EØS-avtalen bør utvides til å omfatte europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1313/2013 av 17. desember 2013 om en ordning for sivil beredskap i Unionen.¹
2. Protokoll 31 til EØS-avtalen bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig fra 1. januar 2014 –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens protokoll 31 artikkel 10 nr. 8 skal ny bokstav d) lyde:

”d) Fellesskapsrettsakter som får anvendelse fra 1. januar 2014:

–**32013 D 1313**: Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1313/2013 av 17. desember 2013

¹ EUT L 347 av 20.12.2013, s. 924.

om en ordning for sivil beredskap i Unionen (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 924).

Liechtenstein skal være unntatt fra å delta i og bidra finansielt til programmet.”

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft dagen etter at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1².

Den får anvendelse fra 1. januar 2014

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, [...].

For EØS-komiteen
[...]

² [Ingen forfatningsrettslige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

Vedlegg 2

Europa-parlamentets og rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 196,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I betragtning af den betydelige stigning i antallet og alvoren af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer i de seneste år og det forhold, at fremtidige katastrofer vil blive mere ekstreme og mere komplekse med vidtrækkende og langvarige konsekvenser, der navnlig skyldes klimaændringer og potentiel interaktion mellem flere risici af naturlig og teknologisk art, er det blevet vigtigere at sikre en integreret tilgang til katastrofehåndtering. Den Europæiske Union bør fremme solidaritet og støtte, supplere og lette koordinationen af medlemsstaternes indsats på civilbeskyttelsesområdet for at gøre forebyggelsen, beredskabet og indsatsen i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer mere effektiv.
- (2) Der blev indført en fællesskabscivilbeskyttelsesordning ved Rådets beslutning 2001/792/EF, Euratom², som blev omarbejdet ved Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom³. Finansieringen af ordningen blev sikret ved Rådets beslutning 2007/162/EF,

Euratom⁴, der indførte et finansielt civilbeskyttelsesinstrument. Det blev bestemt, at der skulle ydes finansiell bistand fra Unionen både som et bidrag til at effektivisere indsatsen i tilfælde af større katastrofer og til at øge forebyggende foranstaltninger og beredskabsforanstaltninger for alle former for katastrofer, herunder videreførelsen af foranstaltninger, der tidligere var blevet truffet i medfør af Rådets beslutning 1999/847/EF⁵. Det finansielle instrument udløber den 31. december 2013.

- (3) Den beskyttelse, som skal sikres med EU-civilbeskyttelsesmekanismen («EU-mekanismen»), bør primært omfatte beskyttelse af mennesker, men også miljø og ejendom, herunder kulturarv, mod alle former for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, herunder miljøkatastrofer, havforurening og akutte folkesundhedskriser, som opstår i eller uden for Unionen. Civilbeskyttelsesassistance og anden katastrofehjælp under EU-mekanismen kan blive nødvendig i alle disse katastrofesituationer som supplement til det berørte lands egen indsatskapacitet. Med hensyn til katastrofer, som skyldes terrorhandlinger, nukleare ulykker eller strålingsulykker, bør EU-mekanismen kun omfatte beredskabs- og indsatsforanstaltninger på civilbeskyttelsesområdet.
- (4) EU-mekanismen bør desuden bidrage til gennemførelsen af artikel 222 i traktaten om Den Europæiske Unions funktions-

¹ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 164.

² Rådets beslutning 2001/792/EF, Euratom af 23. oktober 2001 om indførelse af en fællesskabsordning til fremme af styrket samarbejde om indsats på civilbeskyttelsesområdet (EFT L 297 af 15.11.2001, s. 7).

³ Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom af 8. november 2007 om indførelse af Fællesskabets civilbeskyttelsesordning (EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9).

⁴ Rådets beslutning 2007/162/EF, Euratom af 5. marts 2007 om indførelse af et finansielt civilbeskyttelsesinstrument (EUT L 71 af 10.3.2007, s. 9).

⁵ Rådets beslutning af 9. december 1999 om indførelse af et EF-handlingsprogram for civilbeskyttelse (EFT L 327 af 21.12.1999, s. 53).

- måde (TEUF) ved at stille sine ressurser og kapaciteter til rådighed efter behov.
- (5) EU-mekanismen er et tydeligt udtryk for europæisk solidaritet, idet den sikrer et praktisk og hurtigt bidrag til forebyggelse af og beredskab mod katastrofer og til indsatsen i tilfælde af katastrofer og overhængende fare herfor, uden at dette berører de relevante vejledende principper og ordninger på civilbeskyttelsesområdet. Denne afgørelse bør derfor hverken påvirke medlemsstaternes gensidige rettigheder og forpligtelser i henhold til bilaterale eller multilaterale traktater vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne afgørelse, eller medlemsstaternes ansvar for at beskytte mennesker, miljø og ejendom på deres område.
 - (6) EU-mekanismen bør tage behørigt hensyn til relevant EU-ret og internationale forpligtelser og udnytte synergier med relevante EU-initiativer, såsom det europæiske jordovervågningsprogram (Copernicus), det europæiske program for beskyttelse af kritisk infrastruktur (EPCIP) og det fælles system for informationsudveksling (CISE).
 - (7) De regionale og lokale myndigheders rolle i forbindelse med katastrofehandtering har stor betydning. Derfor er det nødvendigt, at regionale og lokale myndigheder på passende vis inddrages i de aktiviteter, der gennemføres i henhold til denne afgørelse i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale strukturer.
 - (8) Forebyggelse er af stor betydning for beskyttelsen mod katastrofer og kræver en yderligere indsats som anført i Rådets konklusioner af 30. november 2009 og Europa-Parlamentets beslutning af 21. september 2010 om Kommissionens meddelelse «En fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer». EU-mekanismen bør omfatte en generel politisk strategi for Unionens tiltag vedrørende forebyggelse af katastroferisici, som har til formål at sikre et højere niveau af beskyttelse og modstandskraft over for katastrofer ved at forhindre eller mindske deres konsekvenser og ved at skabe en forebyggelseskultur, herunder behørig hensyntagen til de sandsynlige konsekvenser af klimaændringer og behovet for iværksættelse af passende tilpasningstiltag. I denne sammenhæng er de risikovurderinger, den risikostyringsplanlægning og den vurdering af risikostyringskapacitet, der foretages af de enkelte medlemsstater på nationalt eller relevant subnationalt niveau, der i givet fald omfatter andre relevante tjenesteydelser, en oversigt over risici udarbejdet på EU-plan og peerevaluering, væsentlige for at sikre en integreret tilgang til katastrofehandtering, hvor der knyttes en forbindelse mellem risikoforebyggelse, beredskab og indsatsforanstaltninger. EU-mekanismen bør derfor omfatte en generel strategi for udveksling af oplysninger om risici og risikostyringskapaciteter, jf. dog artikel 346 i TEUF, der garanterer, at ingen medlemsstat er forpligtet til at meddele oplysninger, hvis udbredelse efter dens opfattelse ville stride mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser.
 - (9) Ved at bidrage til videreudvikling og bedre integration af tværnationale detektions- og tidlig varslings- og alarmeringssystemer af europæisk interesse bør Unionen hjælpe medlemsstaterne med at minimere tidsrummet fra katastrofens indtræden, til der sættes ind, og EU's borgere informeres. Sådanne systemer bør tage hensyn til og bygge på eksisterende og kommende informationskilder og -systemer og tilskynde til anvendelsen af nye teknologier.
 - (10) EU-mekanismen bør omfatte en generel politisk strategi, som har til formål konstant at forbedre civilbeskyttelsessystemernes, tjenesteydelsernes samt deres personers og befolkningens beredskab i Unionen. Dette bør omfatte et øvelsesprogram, et program vedrørende erfaringsopsamling samt uddannelsesprogrammer og uddannelsesnetværk både på EU-plan og i medlemsstaterne vedrørende forebyggelse, beredskab og indsats i tilfælde af katastrofer, jf. Rådets konklusioner af 27. november 2008 om europæiske uddannelsesordninger inden for katastrofehandtering.
 - (11) Der bør udvikles moduler for civilbeskyttelsesindsatsen bestående af ressurser fra en eller flere medlemsstater, som sigter mod at være fuldt ud interoperable, for at styrke samarbejdet på civilbeskyttelsesområdet og yderligere udvikle medlemsstaternes koordinerede fælles hurtige indsats. Modulerne bør organiseres på medlemsstatsniveau og stå under medlemsstaternes kommando og kontrol.
 - (12) EU-mekanismen bør fremme mobilisering og koordinering af indsatsforanstaltninger.

EU-mekanismen bør bygge på en EU-struktur, som består af et katastrofeberedskabskoordineringscenter (ERCC), en europæisk katastrofeberedskabskapacitet (EERC) i form af en frivillig pulje af medlemsstaternes kapaciteter, der på forhånd er stillet til rådighed, uddannede eksperter samt et fælles katastrofevarslings- og informationssystem (CECIS), som forvaltes af Kommissionen og kontaktpunkter i medlemsstaterne. EU-mekanismen bør ligeledes danne ramme for indsamling af validerede oplysninger om situationen, for formidling til medlemsstaterne og for udveksling af erfaringer i forbindelse med indsatserne.

- (13) For at forbedre planlægningen af katastrofeindsatsen under EU-mekanismen og øge de centrale kapaciteters disponibilitet, er det nødvendigt at udvikle en EERC i form af en frivillig pulje af medlemsstaternes kapaciteter, der på forhånd er stillet til rådighed, og en struktureret proces til at identificere eventuelle kapacitetsmangler.
- (14) Med hensyn til katastrofeindsatser uden for Unionen bør EU-mekanismen fremme og støtte de tiltag, som medlemsstaterne og Unionen iværksætter samlet set for at skabe større konsistens i det internationale civilbeskyttelsesarbejde. Når De Forenede Nationer er til stede, varetager de den overordnede koordinerende rolle i forbindelse med hjælpeaktioner i tredjelande. Den assistance, som EU-mekanismen tilvejebringer, bør koordineres med De Forenede Nationer og andre relevante internationale aktører for at maksimere udnyttelsen af disponible ressourcer og undgå unødvendigt dobbeltarbejde. En bedre koordinering af civilbeskyttelsesassistance ved hjælp af EU-mekanismen er en forudsætning for at støtte den overordnede koordineringsindsats og sikre et fyldestgørende EU-bidrag til den samlede hjælpeindsats. Ved katastrofer, hvor der ydes assistance i medfør af både EU-mekanismen og Rådets forordning (EF) nr. 1257/96⁶, bør Kommissionen sikre, at EU's samlede indsats er effektiv, sammenhængende og komplementær, og at den europæiske konsensus om humanitær bistand respekteres⁷.

- (15) Der skal i højere grad være rådighed over og adgang til egnede transportmidler for at støtte udviklingen af en kapacitet til hurtig indsats på EU-plan. Unionen bør støtte og supplere medlemsstaternes indsats ved at fremme koordinering og sammenlægning af deres transportressourcer og om nødvendigt bidrage til finansieringen af yderligere transportmidler på visse betingelser under hensyntagen til de eksisterende systemer.
- (16) Indsatsen bør være efterspørgselsbaseret og underlagt fuld koordinering på stedet for at gøre den så effektiv som mulig og sikre adgang til berørte befolkningsgrupper. Kommissionen bør yde hensigtsmæssig logistisk støtte til de udsendte eksperthold.
- (17) Via EU-mekanismen kan også der ydes civilbeskyttelsesassistance til konsulær bistand til EU-borgere i forbindelse med katastrofer i tredjelande, såfremt de berørte medlemsstaters konsulære myndigheder fremsætter anmodning herom. Når det er muligt bør de berørte medlemsstater koordinere sådanne anmodninger indbyrdes og med andre relevante aktører for at sikre optimal anvendelse af EU-mekanismen og undgå praktiske problemer på stedet. Denne anmodning om støtte kan f.eks. komme fra den ledende stat eller den medlemsstat, som koordinerer assistancen til alle EU-borgere. Begrebet ledende stat bør fortolkes i overensstemmelse med Den Europæiske Unions retningslinjer om gennemførelsen af konceptet med en ledende stat på det konsulære område⁸. Denne afgørelse finder anvendelse, uden at det berører EU-reglerne om konsulær beskyttelse af EU-borgere i udlandet.
- (18) Når indsatsen planlægges, er det nyttigt også at holde tæt kontakt til relevante ikke-statslige organisationer og andre relevante enheder med henblik på at udpege yderligere indsatsskapaciteter, som de i forbindelse med katastrofer kan stille til rådighed gennem medlemsstaternes kompetente myndigheder.
- (19) Anvendelsen af militære midler under civil ledelse som en sidste udvej kan være et vig-

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand (EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1).

⁷ Fælles erklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen (EUT C 25 af 30.1.2008, s. 1).

⁸ EUT C 317 af 12.12.2008, s. 6.

- tigt bidrag til katastrofeindsats. Hvis det anses for hensigtsmæssigt at anvende militære kapaciteter til støtte for civilbeskyttelsesoperationer, bør samarbejdet med militæret følge de retningslinjer, procedurer og kriterier, der er fastlagt af Rådet eller dets kompetente organer, vedrørende EU-mekanismens adgang til militære kapaciteter, som er relevante for civil beskyttelse og som bør være i overensstemmelse med de relevante internationale retningslinjer.
- (20) Når assistancen fra EU-mekanismen bidrager til en humanitær EU-indsats, navnlig i komplekse nødsituationer, bør de foranstaltninger, hvortil der ydes finansiell bistand i henhold til denne afgørelse, være i overensstemmelse med de humanitære principper og de principper for anvendelse af civilbeskyttelses- og militærressourcer, der er omhandlet i den europæiske konsensus om humanitær bistand.
- (21) Det bør være muligt for landene i Den Europæiske Frihandels-sammenslutning (EFTA), som er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande at deltage. Kandidatlande og potentielle kandidatlande, der ikke deltager i EU-mekanismen, og lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, bør også have gavn af visse af de tiltag, der finansieres i henhold til denne afgørelse.
- (22) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser hvad angår ERCC's samspil med medlemsstaternes kontaktpunkter og de operationelle procedurer for katastrofeindsatsen i og uden for Unionen, komponenterne i CECIS og tilrettelæggelsen af udveksling af oplysninger gennem CECIS, processen for indsættelse af ekspserthold, udpegelsen af moduler, andre indsatskapaciteter og ekspserter, de operationelle krav til modulernes funktionsmåde og interoperabilitet, de kapacitetsmål, kvalitets- og interoperabilitetskrav samt certificerings- og registreringsprocedurer, der er nødvendige for EERC's funktionsmåde og de finansielle ordninger, identificering af mangler i EERC og udbedring heraf, tilrettelæggelsen af uddannelsesprogrammet, øvelsesrammerne og programmet vedrørende erfaringsopsamling og tilrettelæggelsen af støtte til transporten af assistance. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁹.
- (23) Undersøgelsesproceduren bør anvendes til vedtagelse af de i denne afgørelse omhandlede gennemførelsesretsakter.
- (24) Denne afgørelse styrker samarbejdet mellem Unionen og medlemsstaterne og letter koordineringen på civilbeskyttelsesområdet, hvilket gør det muligt at skabe en mere effektiv indsats som følge af omfanget og komplementariteten. Hvis en katastrofe overstiger en medlemsstats beredskabskapacitet, kan denne stat beslutte at anmode EU-mekanismen om at komplementere dens egne civilbeskyttelsesressourcer og andre katastrofeindsatsressourcer.
- (25) Målene for denne afgørelse kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget eller virkningerne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (26) Denne afgørelse berører ikke de tiltag, der hører under en fremtidig lovgivningsmæssig EU-retsakt vedrørende oprettelsen af et stabilitetsinstrument, de foranstaltninger på sundhedsområdet, der er vedtaget i henhold til EU-retsakter om EU-handlingsprogrammer på sundhedsområdet, eller de forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til en fremtidig lovgivningsmæssig EU-retsakt vedrørende et forbrugerprogram for 2014-2020.
- (27) Af hensyn til sammenhængen omfatter denne afgørelse ikke tiltag, som falder ind under Rådets afgørelse 2007/124/EF, Euratom¹⁰ og under en fremtidig lovgivningsmæssig EU-retsakt vedrørende oprettelsen af instrumentet for finansiell støtte til politi-

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

¹⁰ Rådets afgørelse 2007/124/EF af 12. februar 2007 om oprettelse for perioden 2007-2013 af særprogrammet Forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme og andre sikkerhedsrelaterede risici som en del af det generelle program om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder (EUT L 58 af 24.2.2007, s. 1).

Samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av beslutning (EU) nr. 1313/2013 om EUs ordning for sivil beredskap (2014–2020)

samarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed, eller som har relation til opretholdelsen af lov og orden og beskyttelsen af den indre sikkerhed. Nærværende afgørelse finder ikke anvendelse på aktiviteter, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1257/96.

- (28) Bestemmelserne i denne afgørelse berører ikke retligt bindende retsakter, som vedtages i medfør af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, og som fastlægger specifikke katastrofeforanstaltninger i tilfælde af nukleare katastrofer eller strålingskatastrofer.
- (29) Denne afgørelse dækker foranstaltninger inden for forebyggelse, beredskab og indsats i tilfælde af havforurening, med undtagelse af de foranstaltninger, der falder inden for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002¹¹.
- (30) Kommissionen kan for at sikre gennemførelsen af denne afgørelse finansiere foranstaltninger, der vedrører forberedelse, monitorering, kontrol, revision og evaluering, og som er nødvendige for forvaltningen af EU-mekanismen og opfyldelsen af dens mål.
- (31) Godtgørelsen af udgifter og tildelingen af kontrakter om offentlige indkøb og tilskud i medfør af denne afgørelse bør gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012¹². På grund af civilbeskyttelsesforanstaltningernes særlige karakter er det hensigtsmæssigt at fastslå, at tilskud kan tildeles juridiske personer, uanset om de er reguleret på privatretligt eller offentligretligt grundlag. Det er også vigtigt, at bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 overholdes, især principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.
- (32) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede

foranstaltninger i hele udgiftscyklussen, herunder forebyggelse, påvisning og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og i givet fald administrative og finansielle sanktioner i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

- (33) Denne afgørelse fastlægger en finansieringsramme for hele EU-mekanismens varighed, der skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning¹³ for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure. Dette referencebeløb hidrører dels fra udgiftsområde 3 «Sikkerhed og unionsborgerskab», dels fra udgiftsområde 4 «Det globale Europa» i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020.
- (34) Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne afgørelse bør tildeles i overensstemmelse med procentsatserne fastlagt i bilag I.
- (35) For at revidere fordelingen af finansieringsrammen for gennemførelsen af denne afgørelse senest den 30. juni 2017 under hensyn til resultatet af den foreløbige evaluering bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Hasteproceduren bør anvendes, hvis der på et givet tidspunkt er behov for øjeblikkelig revision af budgetmidler, der står til rådighed til indsatsændringer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (36) Denne afgørelse bør anvendes fra den 1. januar 2014, da den vedrører den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 —

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

¹³ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Kapitel I

Generelle og spesifikke mål, emne, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Generelt mål og emne

1. EU-civilbeskyttelsesmekanismen («EU-mekanismen») sigter mod at styrke samarbejdet mellem Unionen og medlemsstaterne og at fremme koordineringen på civilbeskyttelsesområdet for at gøre forebyggelsen, beredskabet og indsatsen i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer mere effektiv.
2. Den beskyttelse, som skal sikres med EU-mekanismen, bør primært omfatte beskyttelse af mennesker, men også miljøet og ejendom, herunder kulturarv, mod alle former for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, herunder konsekvenserne af terrorisme, teknologiske katastrofer, strålingskatastrofer, miljøkatastrofer, havforurening og akutte folkesundhedskriser, som opstår i eller uden for Unionen. For så vidt angår konsekvenserne af terrorhandlinger eller strålingskatastrofer kan EU-mekanismen kun omfatte beredskabs- og indsatsforanstaltninger.
3. EU-mekanismen fremmer solidariteten mellem medlemsstaterne gennem praktisk samarbejde og koordinering, uden at dette berører medlemsstaternes primære ansvar for at beskytte mennesker, miljøet og ejendom, herunder kulturarv, på deres eget område mod katastrofer og at udstyre deres katastrofebehandlingssystemer med tilstrækkelig kapacitet til, at de på passende og konsekvent vis kan håndtere og være beredte på katastrofer af en art og størrelse, som med rimelighed kan forventes, og som det er muligt at forberede sig på.
4. I denne afgørelse fastlægges de overordnede regler for EU-mekanismen og reglerne for at yde finansiel bistand i medfør af EU-mekanismen.
5. EU-mekanismen påvirker ikke forpligtelser i medfør af gældende relevante retsakter vedtaget af Unionen efter traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab eller gældende internationale aftaler.

6. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på tiltag, som gennemføres i medfør af forordning (EF) nr. 1257/96, forordning (EF) nr. 1406/2002, forordning (EF) nr. 1717/2006, Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1082/2013/EU¹⁴ eller EU-lovgivning vedrørende handlingsprogrammer inden for sundhed, indre anliggender og retlige anliggender.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne afgørelse finder anvendelse på samarbejdet på civilbeskyttelsesområdet. Dette omfatter bl.a.:
 - a) forebyggelses- og beredskabsopgaver i Unionen og for så vidt angår artikel 5, stk. 2, artikel 13, stk. 3, og artikel 28, også uden for Unionen, og
 - b) foranstaltninger, som træffes for at bidrage til indsatsen over for en katastrofes akutte skadevirkninger, i eller uden for Unionen, herunder i de i artikel 28, stk. 1, omhandlede lande, efter en anmodning om assistance gennem EU-mekanismen.
2. I denne afgørelse tages der hensyn til de særlige behov, der gør sig gældende for isolerede og fjernt beliggende regioner eller øer i Unionen i tilfælde af en katastrofe for så vidt angår katastrofebebyggelse, -beredskab og -indsats, samt de særlige behov, der gør sig gældende for de oversøiske lande og territorier for så vidt angår katastrofeindsats.

Artikel 3

Specifikke mål

1. EU-mekanismen yder støtte til, komplementerer og fremmer koordineringen af medlemsstaternes indsats med henblik på at opfylde følgende fælles specifikke mål om:
 - a) at opnå et højt niveau af beskyttelse mod katastrofer ved at forebygge eller reducere deres potentielle virkninger, ved at fremme en forebyggelseskultur samt ved at forbedre samarbejdet mellem civilbeskyttelsestjenesterne og andre relevante tjenester
 - b) at styrke katastrofeberedskabet på medlemsstats- og EU-plan

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU af 22. oktober 2013 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af afgørelse nr. 2119/98/EF (EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1).

- c) at fremme en hurtig og effektiv innsats i tilfælde av katastrofer eller overhængende fare herfor og
 - d) at øge offentlighetens oppmerksomhet og beredskap over for katastrofer.
2. Indikatorer benyttes alt etter behov til overvåkning, evaluering og revisjon av anvendelsen av denne afgørelse. Disse indikatorer er:
- a) fremskridt med at gjennomføre katastroforebyggelsesrammen målt ved antallet av medlemsstater, der har stillet en sammenfatning av deres risikovurderinger og en vurdering av deres risikostyringskapasitet, jf. artikkel 6, til rådighet for Kommissjonen
 - b) fremskridt med at øke katastrofeberedskapsparatheden målt ved antallet av innsatskapasiteter, som er medtaget i den frivillige pulje i forhold til kapasitetsmålene i artikkel 11 og antallet av moduler registreret i CECIS
 - c) fremskridt med at forbedre katastrofeinnsatsen målt etter, hvor hurtig innsatsen under EU-mekanismen er, og i hvilket omfang assistansen bidrager til behovene på stedet, og
 - d) fremskridt med at øke den offentlige bevidsthed om og beredskap over for katastrofer: målt etter EU-borgernes kjennskap til risiciene i deres region.

Artikkel 4

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

1. «katastrofe»: enhver situation, der har eller kan have alvorlige konsekvenser for mennesker, miljøet eller eiendom, herunder kulturarv
2. «innsats»: ethvert tiltak, der gjennomføres, når der anmodes om assistanse i henhold til EU-mekanismen, hvis der er overhængende fare for en katastrofe, eller under eller etter en katastrofe, for at imødegå de umiddelbare skadevirkninger
3. «beredskap»: en tilstand, hvor menneskelige og materielle ressurser, strukturer, fællesskaper og organisasjoner som resultat av tiltak, der er iværksatt i forvejen, står klar og er i stand til å sikre en effektiv og hurtig innsats i en katastrofesituasjon
4. «forebygging»: enhver foranstaltning, der har til formål å minske risici eller avbøde skadevirkningene av en katastrofe for mennesker, miljøet og eiendom, herunder kulturarv
5. «tidlig varsling»: rettidig og effektiv fremskaffelse av opplysninger, der gir mulighet for å iværksatte tiltak for å undgå eller minske risici for og skadevirkningene av en katastrofe og for å fremme beredskapskapasiteten med henblikk på en effektiv innsats
6. «modul»: en selvforsynende og autonom konfigurasjon av medlemsstatenes kapasiteter, der er basert på foruddefinerte oppgaver og behov, eller et mobilt og operationelt hold fra medlemsstatene, der kombinerer menneskelige og materielle ressurser, og som kan karakteriseres ut fra dens beredskapskapasitet eller de oppgaver, den kan utføre
7. «risikovurdering»: den overordnede tværspektorielle prosess, hvor risici identifiseres, analyseres og vurderes på nasjonalt eller på et relevant subnasjonalt nivå
8. «risikostyringskapasitet»: en medlemsstat eller dens regioners evne til å minske, indrette seg etter eller modvirke de risici (virkninger og sannsynlighet for en katastrofe) der er identifisert i dens risikovurderinger, så de når nivåer, som kan aksepteres i den pågældende medlemsstat. Risikostyringskapasitet vurderes hva angår den tekniske, finansielle og administrative kapasitet til å varetage en tilstrekkelig:
9. «støtte fra værtsnasjon»: ethvert tiltak, der treffes som led i beredskapsfasen og innsatsfasen av det land, der mottager eller sender assistanse, eller av Kommissjonen for å fjerne forutsigelige hindringer for internasjonal assistanse, der ydes gjennom EU-mekanismen. Det omfatter støtte fra medlemsstatene til å lette denne assistansens transit gjennom deres territorium
10. «innsatskapasitet»: den assistanse, der på anmodning kan ydes gjennom EU-mekanismen
11. «logistisk støtte»: viktige former for utstyr eller tjenesteydelser, som er nødvendige, for å eksportere de i artikkel 17, stk. 1, kan utføre deres oppgaver, bl.a. kommunikasjon, midlertidig indkvartering, mat eller indenrigstransport.

*Kapitel II***Forebyggelse***Artikel 5***Forebyggende foranstaltninger**

1. Med henblik på forebyggelsesmålene og udførelse af forebyggelsesindsatsen skal Kommissionen
 - a) træffe foranstaltninger til at forbedre videnbasen om katastroferisici og fremme udvekslingen af viden, bedste praksis og oplysninger, herunder blandt medlemsstater, der har fælles risici
 - b) støtte og fremme medlemsstaternes aktiviteter med hensyn til vurdering og kortlægning af risici gennem udveksling af bedste praksis og fremme adgang til specifik viden og ekspertise i spørgsmål af fælles interesse
 - c) udarbejde og regelmæssigt ajourføre en tværsektoriel oversigt over og kortlægning af de naturskabte og menneskeskabte katastroferisici, som Unionen måtte stå over for, ved at følge en sammenhængende tilgang på tværs af forskellige politikområder, som kan tackle eller påvirke katastroforebyggelse og under behørig hensyntagen til de sandsynlige konsekvenser af klimaændringer
 - d) tilskynde til udveksling af god praksis for udarbejdelse af nationale civilbeskyttelses-systemer med henblik på at kunne håndtere konsekvenserne af klimaændringer
 - e) fremme og støtte udarbejdelsen og gennemførelsen af medlemsstaternes risikostyringsaktiviteter gennem udveksling af bedste praksis og fremme adgang til specifik viden og ekspertise i spørgsmål af fælles interesse
 - f) indsamle og formidle de oplysninger, som medlemsstaterne stiller til rådighed, organisere udveksling af erfaringer med vurdering af risikostyringskapaciteten, i samarbejde med medlemsstaterne og senest 22. december 2014 udarbejde retningslinjer om indhold, metode og struktur i disse vurderinger og lette udvekslingen af bedste praksis med hensyn til planlægning af forebyggelse og beredskab, herunder gennem frivillige peerevalueringer
 - g) regelmæssigt og i overensstemmelse med fristerne i artikel 6, litra c), aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de

fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af artikel 6

- h) fremme anvendelsen af forskellige EU-midler, der kan støtte bæredygtig katastroforebyggelse og tilskynde medlemsstaterne og regionerne til at udnytte disse finansieringsmuligheder
 - i) fremhæve betydningen af risikoforebyggelse og hjælpe medlemsstaterne med bevidstgørelse af befolkningen, oplysning af offentligheden og uddannelse
 - j) fremme forebyggelsesforanstaltninger i medlemsstater og tredjelande, jf. artikel 28 gennem udveksling af bedste praksis og fremme adgang til specifik viden og ekspertise i spørgsmål af fælles interesse og
 - k) i tæt samråd med medlemsstaterne træffe yderligere nødvendige understøttende og supplerende forebyggelsesforanstaltninger, som er nødvendige for at opfylde det mål, der er anført i artikel 3, stk. 1, litra a).
2. På anmodning af en medlemsstat, et tredjeland, eller De Forenede Nationer eller dets agenturer kan Kommissionen indsætte et eksperthold på stedet for at rådgive om forebyggelsesforanstaltninger.

*Artikel 6***Risikostyring**

Med henblik på at fremme en effektiv og sammenhængende tilgang til katastroforebyggelse og -beredskab ved at udveksle ikkefølsomme oplysninger, dvs. oplysninger, hvis udbredelse ikke strider mod medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, og bedste praksis inden for EU-mekanismen skal medlemsstaterne:

- a) udarbejde risikovurderinger på nationalt eller relevant subnationalt niveau og stille en sammenfatning af relevante dele heraf til rådighed for Kommissionen senest 22. december 2015 og derefter hvert tredje år
- b) udarbejde og tilpasse deres planlægning af katastroferisikostyring på nationalt eller relevant subnationalt niveau
- c) stille vurderingen af deres risikostyringskapacitet på nationalt eller relevant subnationalt niveau til rådighed for Kommissionen hvert tredje år efter færdiggørelsen af de relevante retningslinjer, jf. artikel 5, stk. 1, litra f), og i tilfælde af større ændringer og
- d) på frivillig basis deltage i peerevalueringer af vurderingen af risikostyringskapaciteten.

*Kapitel III***Beredskab***Artikel 7***Katastrofeberedskabskoordinationscenter**

Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC) oprettes hermed. ERCC sikrer 24/7 operationel kapacitet og betjener medlemsstaterne og Kommissionen i opfyldelsen af målene for EU-mekanismen.

*Artikel 8***Kommissionens generelle beredskabsopgaver**

Kommissionen varetager følgende beredskabsopgaver:

- a) forvalte ERCC
- b) forvalte et fælles varslings- og informations-system (CECIS) til kommunikation og udveksling af oplysninger mellem ERCC og medlemsstaternes kontaktpunkter
- c) støtte udvikling og bedre integration af tværnationale detektions- og tidlig varslings- og alarmeringssystemer af europæisk interesse for at muliggøre en hurtig indsats og fremme den indbyrdes forbindelse mellem nationale tidlige varslings- og alarmeringssystemer og deres forbindelse til ERCC og CECIS. Disse systemer skal tage hensyn til og bygge på de eksisterende og kommende informations-, overvågnings- og detektionskilder og informations-, overvågnings- og detektions-systemer
- d) tilvejebringe og forvalte kapaciteten til at mobilisere og udsende eksperthold med ansvar for:
 - i) at vurdere de behov, der muligvis kan imødekommes gennem EU-mekanismen, i den stat, som anmoder om bistand
 - ii) om nødvendigt at fremme koordineringen af katastrofeindsatser på stedet og være forbindelsesled til de ansvarlige myndigheder i det land, der anmoder om assistance, og
 - iii) at støtte den anmodende stat med ekspertise om forebyggelses-, beredskabs- eller indsatsiltag
- e) tilvejebringe og fastholde kapaciteten til at yde logistisk støtte til disse eksperthold
- f) udvikle og opretholde et netværk af uddannede eksperter fra medlemsstaterne, som med kort varsel kan bistå ERCC med monitoring af information og med at fremme koordineringen

- g) fremme koordineringen af medlemsstaternes prædeployering af katastrofeindsatskapacitet inden for Unionen
- h) støtte bestræbelserne på at forbedre modulers og andre indsatskapaciteters interoperabilitet, idet der tages hensyn til bedste praksis på medlemsstatsplan og på internationalt plan
- i) inden for sit kompetenceområde træffe de nødvendige foranstaltninger til at lette støtte fra værtsnationen, herunder sammen med medlemsstaterne udarbejde og ajourføre retningslinjer for støtte fra værtsnationen på grundlag af operationelle erfaringer
- j) støtte oprettelsen af programmer for frivillige peer reviews til vurdering af medlemsstaternes beredskabsstrategier baseret på forud fastlagte kriterier, som vil gøre det muligt at formulere henstillinger til styrkelse af Unionens beredskabsniveau og
- k) i tæt samråd med medlemsstaterne træffe yderligere nødvendige understøttende og supplerende beredskabsforanstaltninger med henblik på at opfylde det mål, der er anført i artikel 3, stk. 1, litra b).

*Artikel 9***Medlemsstaternes generelle beredskabsopgaver**

1. Medlemsstaterne arbejder på frivillig basis med at udvikle moduler, der især skal opfylde højt prioriterede behov for indsats eller støtte i henhold til EU-mekanismen.

Medlemsstaterne identificerer på forhånd moduler, andre indsatskapaciteter og eksperter inden for deres ansvarlige tjenester, navnlig inden for deres civilbeskyttelses- eller andre beredskabstjenester, som kan stilles til rådighed for en indsats efter anmodning gennem EU-mekanismen. De tager højde for, at sammensætningen af moduler eller andre indsatskapaciteter kan afhænge af, hvilken form for katastrofe der er tale om, og af de særlige behov i forbindelse med katastrofer.
2. Modulerne udgøres af en eller flere medlemsstaters ressourcer og skal:
 - a) kunne udføre foruddefinerede indsatsopgaver i overensstemmelse med etablerede internationale retningslinjer og skal derfor kunne:
 - i) udsendes med meget kort varsel efter en anmodning om assistance gennem ERCC og

- ii) være selvforsynende og arbeide selvstændigt i en given periode
 - b) være interoperable med andre moduler
 - c) gennemgå uddannelse og øvelser for at opfylde kravet om interoperabilitet
 - d) underlægges en persons myndighed, som er ansvarlig for modulers drift og
 - e) samarbejde, hvor det er relevant, med andre EU-organer og/eller internationale institutioner, navnlig De Forenede Nationer.
3. På frivillig basis identificerer medlemsstaterne på forhånd eksperter, som eventuelt kan udsendes som medlemmer af eksperthold, jf. artikel 8, litra d).
 4. Medlemsstaterne overvejer alt efter den foreliggende situation at tilvejebringe andre indsatskapaciteter, som kunne stilles til rådighed af de ansvarlige tjenester, eller som kan stilles til rådighed af ikkestatslige organisationer og andre relevante enheder.
Andre indsatskapaciteter kan omfatte ressourcer fra en eller flere medlemsstater og skal, hvor det er relevant:
 - a) kunne udføre indsatsopgaver i overensstemmelse med etablerede internationale retningslinjer og skal derfor kunne:
 - i) udsendes med meget kort varsel efter en anmodning om assistance gennem ERCC og
 - ii) være selvforsynende og arbeide selvstændigt i en given periode, hvis det er nødvendigt
 - b) kunne samarbejde, hvor det er relevant, med andre EU-organer og/eller internationale institutioner, navnlig De Forenede Nationer.
 5. Medlemsstaterne kan under overholdelse af passende sikkerhedskrav give oplysninger om relevante militære kapaciteter, der som en sidste udvej kan anvendes som led i assistancen fra EU-mekanismen, f.eks. transport, logistisk støtte eller lægebistand.
 6. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen relevante oplysninger om eksperter, moduler og andre indsatskapaciteter, som de stiller til rådighed for assistance gennem EU-mekanismen, jf. stk. 1-5, og ajourfører disse oplysninger, når det er nødvendigt.
 7. Medlemsstaterne udpeger kontaktpunkter, jf. artikel 8, litra b), og underretter Kommissionen herom.
 8. Medlemsstaterne træffer de relevante beredskabsforanstaltninger til at fremme støtte fra værtsnationen.

9. I overensstemmelse med artikel 23 træffer medlemsstaterne med støtte fra Kommissionen de relevante foranstaltninger til at sikre rettidig transport af den assistance, som de tilbyder.

Artikel 10

Planlægning af indsatsen

1. Kommissionen og medlemsstaterne arbejder sammen om at forbedre planlægningen af katastrofeindsatsforanstaltninger under EU-mekanismen, herunder gennem opstilling af scenarier for katastrofeindsats, kortlægning af aktiver og udarbejdelse af planer for indsættelsen af indsatskapacitet.
2. Kommissionen og medlemsstaterne identificerer og fremmer synergier mellem civilbeskyttelsesassistancen og den humanitære bistand fra Unionen og medlemsstaterne ved planlægningen af indsatsforanstaltninger i forbindelse med humanitære kriser uden for Unionen.

Artikel 11

Den Europæiske Katastrofeberedskabskapacitet

1. Der oprettes en EU-katastrofeberedskabskapacitet (EERC). Den består af en frivillig pulje af medlemsstaternes indsatskapaciteter, der på forhånd er stillet til rådighed, og omfatter moduler, andre indsatskapaciteter og eksperter.
2. På grundlag af identificerede risici fastlægger Kommissionen, hvor mange og hvilken type centrale indsatskapaciteter EERC har brug for («kapacitetsmål»).
3. Kommissionen fastlægger kvalitetskravene for de indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for EERC. Kvalitetskravene baseres på etablerede internationale standarder, hvor sådanne standarder allerede eksisterer. Det påhviler medlemsstaterne at sikre deres indsatskapaciteters kvalitet.
4. Kommissionen fastlægger og forestår en procedure for certificering og registrering af de indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for EERC.
5. Medlemsstaterne identificerer og registrerer på frivillig basis de indsatskapaciteter, som de stiller til rådighed for EERC. Samtlige berørte medlemsstater registrerer i fælles

skab de multinationale moduler, som to eller flere medlemsstater stiller til rådighed.

6. Indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for EERC, skal til enhver tid stå til rådighed til nationale formål.
7. Indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for EERC, skal stå til rådighed for indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen, når der anmodes om assistance via ERCC. Den endelige afgørelse om at indsætte dem træffes af de medlemsstater, der registrerede den pågældende indsatskapacitet. Når nationale katastrofesituationer, force majeure eller undtagelsesvis andre alvorlige grunde hindrer en medlemsstat i at stille disse indsatskapaciteter til rådighed i en konkret katastrofesituation, underretter denne medlemsstat snarest muligt Kommissionen ved henvisning til denne artikel.
8. Når medlemsstaternes indsatskapaciteter indsættes, forbliver de under deres kommando og kontrol og kan trækkes tilbage, hvis nationale katastrofesituationer, force majeure eller undtagelsesvis alvorlige grunde hindrer en medlemsstat i fortsat at stille disse indsatskapaciteter til rådighed, i samråd med Kommissionen. Kommissionen medvirker, hvor det er relevant, til at koordinere de forskellige indsatskapaciteter gennem ERCC i overensstemmelse med artikel 15 og 16.
9. Medlemsstaterne og Kommission sikrer en passende offentlig bevidstgørelse om den indsats, som EERC deltager i.

Artikel 12

Afhjælpning af indsatskapacitetsmangler

1. Kommissionen overvåger de fremskridt, der gøres med at opfylde kapacitetsmålene fastsat i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, og identificerer potentielt væsentlige indsatskapacitetsmangler i EERC.
2. Hvis der er identificeret potentielt væsentlige mangler, undersøger Kommissionen, om medlemsstaterne råder over de nødvendige kapaciteter uden for EERC.
3. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til enten individuelt eller gennem et konsortium af medlemsstater at samarbejde om fælles risici og om strategiske kapacitetsmangler, der er identificeret i overensstemmelse med stk. 2. Kommissionen kan støtte medlemsstaterne i forbindelse med disse aktivite-

- ter i overensstemmelse med artikel 20, artikel 21, stk. 1, litra i) og j), og artikel 21 stk. 2.
4. Kommissionen underretter hvert andet år Europa-Parlamentet og Rådet om, hvilke fremskridt der gøres med at nå kapacitetsmålene, og hvilke mangler der fortsat består i EERC.

Artikel 13

Uddannelse, øvelser, erfaringsudveksling og formidling af viden

1. Kommissionen varetager under EU-mekanismen følgende opgaver inden for uddannelse, øvelser, erfaringsudveksling og formidling af viden:
 - a) udarbejdelse og forvaltning af et uddannelsesprogram for civilbeskyttelsespersonel og andet katastrofeberedskabspersonel vedrørende katastrofeforebyggelse, -beredskab og -indsats. Programmet skal omfatte fælles kurser og en udvekslingsordning, hvorved sagkyndige kan udlånes til andre medlemsstater.

Uddannelsesprogrammet skal sigte mod at forbedre koordineringen, kompatibiliteten og komplementariteten mellem de kapaciteter, der er omhandlet i artikel 9 og 11, og at forbedre kompetencerne hos de eksperter, der er omhandlet i artikel 8, litra d) og f).
 - b) udarbejdelse og forvaltning af et uddannelsesnetværk, der er åbent for uddannelsescentre for civilbeskyttelsespersonel og andet katastrofeberedskabspersonel og for andre relevante aktører og institutioner vedrørende katastrofeforebyggelse, -beredskab og -indsats.

Uddannelsesnetværket har til opgave at:

 - i) forbedre alle faser af katastrofehandteringen under hensyntagen til tilpasningen til og modvirkningen af klimaforandringer
 - ii) skabe synergier blandt sine medlemmer gennem udveksling af erfaringer og bedste praksis, relevant forskning, indhøstede erfaringer, kurser og workshops, øvelser og pilotprojekter og
 - iii) udarbejde retningslinjer for civilbeskyttelsesuddannelse på EU-plan og internationalt plan, herunder uddannelse i katastrofeforebyggelse, -beredskab og -indsats.

- c) udarbejdelse af en strategisk ramme, der opstiller øvelsernes mål og rolle, en langsigtet samlet plan, der skitserer prioriteterne for øvelserne samt udarbejdelse og forvaltning af et øvelsesprogram.
 - d) udarbejdelse og forvaltning af et program vedrørende erfaringsopsamling fra civilbeskyttelsestiltag gennemført inden for rammerne af EU-mekanismen, herunder aspekter fra hele katastrofehandteringsforløbet, for at etablere et bredere grundlag for læringsprocesser og formidling af viden. Programmet skal bl.a.:
 - i) overvåge, analysere og evaluere alle de relevante civilbeskyttelsestiltag under EU-mekanismen
 - ii) fremme implementeringen af indhøstede erfaringer med henblik på at opnå et erfaringsbaseret grundlag for at udvikle aktiviteter inden for katastrofehandteringsforløbet og
 - iii) udvikle metoder og redskaber til indsamling, analyse, fremme og implementering af de indhøstede erfaringer.

Programmet skal desuden, hvor det er relevant, omfatte erfaringer, der er indhøstet ved indsats uden for Unionen for så vidt angår udnyttelse af sammenhænge og synergier mellem assistance ydet under EU-mekanismen og den humanitære indsats.
 - e) udvikling af retningslinjer for formidling af viden og gennemførelse af de forskellige opgaver omhandlet i litra a)-d) på medlemsstatsplan og
 - f) stimulering og fremme af indførelsen og anvendelsen af relevante nye teknologier til brug for EU-mekanismen.
2. I forbindelse med udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, tager Kommissionen særligt hensyn til de behov og interesser, som medlemsstater, der står over for lignende katastroferisici, har.
 3. På anmodning af en medlemsstat, et tredjeland eller De Forenede Nationer eller dets agenturer kan Kommissionen indsætte et eksperthold på stedet for at rådgive om beredskabsforanstaltninger.

Kapitel IV

Indsats

Artikel 14

Underretning om katastrofer i Unionen

1. Når der i Unionen indtræffer, eller der er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, som har, eller kan have, virkninger på tværs af grænserne eller påvirker eller kan påvirke andre medlemsstater, underretter den medlemsstat, hvor katastrofen er indtruffet eller sandsynligvis vil indtræffe, omgående de potentielt berørte medlemsstater og, når virkningerne vil kunne blive meget omfattende, Kommissionen.

Første afsnit finder ikke anvendelse, når underretningspligten allerede er behandlet i henhold til anden EU-lovgivning, i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab eller i henhold til gældende internationale aftaler.
2. Når der i Unionen indtræffer, eller der er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, som sandsynligvis vil føre til en anmodning om assistance fra en eller flere medlemsstater, underretter den medlemsstat, hvor katastrofen indtræffer, eller sandsynligvis vil indtræffe, omgående Kommissionen om, at der kan forventes en anmodning om assistance via ERCC, for at Kommissionen i nødvendigt omfang kan informere de øvrige medlemsstater og mobilisere de ansvarlige tjenestegrene.
3. Underretninger som omhandlet i stk. 1 og 2, skal, hvis dette er relevant, ske via CECIS.

Artikel 15

Foranstaltninger ved katastrofer i Unionen

1. Når der i Unionen indtræffer, eller der er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, kan den berørte medlemsstat anmode om assistance via ERCC. Anmodningen skal være så specifik som muligt.
2. I ekstraordinære situationer med øget risiko kan en medlemsstat desuden anmode om assistance i form af midlertidig prædeployering af indsatskapaciteter.
3. Hvis det er nødvendigt, skal Kommissionen, når den modtager en anmodning om assistance, omgående:
 - a) videresende anmodningen til de øvrige medlemsstaters kontaktpunkter

- b) sammen med den berørte medlemsstat indsamle validerede oplysninger om situationen og formidle dem til medlemsstaterne
 - c) i samråd med den anmodende medlemsstat give henstillinger for ydelsen af assistance gennem EU-mekanismen på grundlag af behovene på stedet og eventuelle relevante eksisterende planer, som omhandlet i artikel 10, stk. 1, og opfordre medlemsstaterne til at indsætte bestemte kapaciteter og fremme koordineringen af den anmodede assistance og
 - d) træffe yderligere foranstaltninger for at fremme koordineringen af indsatsen.
4. Enhver medlemsstat, der anmodes om assistance gennem EU-mekanismen, skal omgående tage stilling til, om den er i stand til at yde den anmodende medlemsstat den ønskede assistance, og underrette denne om dens beslutning gennem CECIS med angivelse af omfanget af, betingelserne for og i påkommende tilfælde omkostningerne ved den assistance, medlemsstaten kan yde. ERCC holder medlemsstaterne orienteret.
 5. Den anmodende medlemsstat er ansvarlig for ledelsen af indsatsforanstaltningerne. Myndighederne i den anmodende medlemsstat skal udstikke retningslinjer og om nødvendigt fastlægge grænserne for de opgaver, der overdrages til modulerne eller andre indsatskapaciteter. Enkelthederne vedrørende udførelsen af disse opgaver overlades til den ansvarlige person, der er udpeget af den medlemsstat, der yder assistance. Den anmodende medlemsstat kan også anmode om, at der indsættes et eksperthold til at bistå med vurderingen, fremme koordineringen på stedet mellem medlemsstaternes hold eller yde teknisk rådgivning.
 6. Den anmodende medlemsstat træffer de relevante foranstaltninger for at forbedre værtsnationens egne muligheder for at støtte den udefra kommende assistance.
 7. Kommissionens rolle som omhandlet i denne artikel berører ikke medlemsstaternes beføjelser og ansvar med hensyn til deres hold, moduler og andre støttekapaciteter, herunder militære kapaciteter. Specielt må Kommissionens støtte ikke medføre kommando over og kontrol med medlemsstaternes hold, moduler og anden støtte, som skal indsættes på frivilligt grundlag i overensstemmelse med koordineringen i hovedkvarteret og på stedet.

Artikel 16

En mere konsistent indsats ved katastrofer uden for Unionen

1. Når en katastrofe indtræffer uden for Unionen, eller der er overhængende fare for, at den indtræffer, kan det berørte land anmode om assistance via ERCC. Der kan også anmodes om assistance gennem eller af De Forende Nationer eller De Forende Nationers agenturer eller en relevant international organisation.
2. Indsatser i henhold til denne artikel kan gennemføres enten som en selvstændig bistand eller som et bidrag til en indsats, der ledes af en international organisation. EU-koordineringen integreres fuldt ud i den overordnede koordinering, som varetages af De Forenede Nationers Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender (OCHA) og respekterer dets ledende rolle.
3. Kommissionen bidrager til konsistensen i assistancen gennem følgende foranstaltninger:
 - a) opretholde en dialog med medlemsstaternes kontaktpunkter for gennem EU-mekanismen at sikre et effektivt og sammenhængende EU-bidrag til katastrofeindsatsen som led i den samlede hjælpeaktion, især ved:
 - i) omgående at underrette medlemsstaterne om de fulde anmodninger om assistance
 - ii) at støtte en fælles vurdering af situationen og af behovene, yde teknisk rådgivning og/eller fremme koordineringen af assistancen på stedet gennem tilstedeværelsen af et hold af civilbeskyttelseseksperter på stedet
 - iii) at udveksle relevante vurderinger og analyser med alle relevante aktører
 - iv) at fremlægge en oversigt over den assistance, som tilbydes af medlemsstaterne og andre aktører
 - v) at rådgive om, hvilken type assistance der er behov for, således at den assistance, der ydes, er i overensstemmelse med behovsvurderingerne og
 - vi) at bidrage til at løse eventuelle praktiske problemer i forbindelse med leveringen af assistancen med hensyn til f.eks. transit og told
 - b) omgående at give anbefalinger, når det er muligt i samarbejde med det berørte land, på grundlag af behovene på stedet og even-

- tuelle relevante eksisterende planer og opfordre medlemsstaterne til at indsætte bestemte kapaciteter og fremme koordineringen af den anmodede assistance
- c) at holde kontakt med det berørte land med hensyn til tekniske detaljer som f.eks. det nøjagtige behov for assistance, accept af tilbud og de praktiske foranstaltninger i forbindelse med den lokale modtagelse og fordeling af assistancen
 - d) at holde kontakt med eller støtte OCHA og samarbejde med andre relevante aktører, der bidrager til den samlede hjælpeaktion for at maksimere synergierne, finde komplementariteter og undgå overlapninger og mangler og
 - e) at holde kontakt med alle de relevante aktører, især i den afsluttende fase af indsatsen i henhold til EU-mekanismen, for at lette en smidig afslutning.
4. Uden at dette berører Kommissionens rolle som fastsat i stk. 3 eller nødvendigheden af en omgående operationel indsats under EU-mekanismen, underretter Kommissionen umiddelbart efter aktiveringen af EU-mekanismen, så der sikres konsistens mellem civilbeskyttelsesoperationen og Unionens overordnede forbindelser med det berørte land. Kommissionen holder medlemsstaterne fuldt orienteret i overensstemmelse med stk. 3.
 5. På stedet holdes om nødvendigt kontakt med EU-delegationen, så denne er i stand til at lette kontakterne til det berørte lands regering. Om nødvendigt yder EU-delegationen logistisk støtte til de civilbeskyttelseseksperthold, der er omhandlet i stk. 3, litra a), nr. ii).
 6. Enhver medlemsstat, der modtager en anmodning om assistance gennem EU-mekanismen, tager omgående stilling til, om den er i stand til at yde den ønskede assistance, og underretter ERCC om sin beslutning via CECIS med angivelse af omfanget af og betingelserne for den eventuelle assistance. ERCC holder medlemsstaterne orienteret.
 7. Via EU-mekanismen kan der også ydes civilbeskyttelsesassistance til konsulær bistand til EU-borgere i forbindelse med katastrofer i tredjelande, såfremt de pågældende medlemsstaters konsulære myndigheder fremsætter anmodning herom.
 8. Kommissionen kan, når den modtager en anmodning om assistance, træffe yderligere nødvendige støttende og komplementære foranstaltninger for at sikre konsistens i assistancen.
 9. Koordineringen via EU-mekanismen berører hverken de bilaterale kontakter mellem medlemsstaterne og det berørte land eller samarbejdet mellem medlemsstaterne og De Forenede Nationer eller andre relevante internationale organisationer. Disse bilaterale kontakter kan også anvendes til at bidrage til koordineringen gennem EU-mekanismen.
 10. Kommissionens rolle som omhandlet i denne artikel berører ikke medlemsstaternes beføjelser og ansvar med hensyn til deres hold, moduler og anden assistance, herunder militære kapaciteter. Specielt må Kommissionens støtte ikke medføre kommando over og kontrol med medlemsstaternes hold, moduler og anden støtte, som skal indsættes på frivilligt grundlag i overensstemmelse med koordineringen i hovedkvarteret og på stedet.
 11. Det vil blive tilstræbt at skabe synergi med andre EU-instrumenter, særlig foranstaltninger, der finansieres i henhold til forordning (EF) nr. 1257/96. Kommissionen sikrer koordinering mellem instrumenterne og sikrer om nødvendigt, at medlemsstaternes civilbeskyttelsestiltag, der bidrager til en bredere humanitær indsats, så vidt muligt finansieres i henhold til denne afgørelse.
 12. Når mekanismen aktiveres, holder de medlemsstater, der yder katastrofehjælp, ERCC fuldt orienteret om deres aktiviteter.
 13. Medlemsstaternes hold og moduler på stedet, der deltager i indsatsen gennem EU-mekanismen, holder tæt kontakt til ERCC og ekspertholdene på stedet, jf. stk. 3, litra a), nr. ii).

Artikel 17

Assistance på stedet

1. Kommissionen kan udvælge, udpege og udsende et eksperthold bestående af eksperter fra medlemsstaterne
 - a) i tilfælde af en katastrofe uden for Unionen som omhandlet i artikel 16, stk. 3,
 - b) i tilfælde af en katastrofe i Unionen som omhandlet i artikel 15, stk. 5,
 - c) efter en anmodning om ekspertise på forebyggelsesområdet som omhandlet i artikel 5, stk. 2, eller

Samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om indlemmelse i EØS-avtalen af beslutning (EU) nr. 1313/2013 om EUs ordning for sivil beredskab (2014–2020)

- d) efter en anmodning om ekspertise på beredskabsområdet som omhandlet i artikel 13, stk. 3.
- Ekspertes fra Kommissionen og fra andre EU-tjenester kan indgå i holdet med henblik på at bistå dette og lette kontakten til ERCC. Ekspertes, der er udsendt af OCHA eller andre internationale organisationer, kan indgå i holdet med henblik på at styrke samarbejdet og lette fælles vurderinger.
2. Udvælgelsen og udpegelsen af eksperter sker efter følgende procedure:
- medlemsstaterne indstiller en række eksperter, som de har ansvaret for, og som kan udsendes som medlemmer af eksperthold
 - Kommissionen udvælger eksperterne og lederne af holdene på grundlag af deres kvalifikationer og erfaring, herunder uddannelsesniveaet for så vidt angår EU-mekanismen, erfaringer med missioner under EU-mekanismen og andet internationalt hjælpearbejde. Udvælgelsen skal tillige bygge på andre kriterier, herunder sprogkundskaber, for at sikre, at holdet som helhed råder over de færdigheder, der er nødvendige i den specifikke situation, og
 - Kommissionen udpeger eksperter/holdledere til opgaven efter aftale med den indstillende medlemsstat.
3. De udsendte eksperthold fremmer koordineringen mellem medlemsstaternes indsatshold og fungerer som forbindelsesled til den anmodende medlemsstats kompetente myndigheder som fastsat i artikel 8, litra d). ERCC holder tæt kontakt til ekspertholdene og yder dem vejledning og logistisk støtte.

Artikel 18

Transport og udstyr

- I tilfælde af en katastrofe enten i eller uden for Unionen kan Kommissionen bistå medlemsstaterne med at opnå adgang til udstyr eller transportressourcer ved:
 - at skaffe og udveksle oplysninger om udstyr og transportressourcer, som medlemsstaterne kan stille til rådighed med henblik på at fremme sammenlægning af sådanne former for udstyr eller transportressourcer
 - at bistå medlemsstaterne med at identificere og lette adgangen til transportressourcer, som eventuelt kan stilles til rådighed

fra andre kilder, herunder det kommercielle marked, eller

- at bistå medlemsstaterne med at identificere udstyr, som eventuelt kan stilles til rådighed fra andre kilder, herunder det kommercielle marked.
2. Kommissionen kan som supplement til de transportressourcer, som medlemsstaterne tilvejebringer, levere de yderligere transportressourcer, der er nødvendige for at sikre en hurtig indsats ved katastrofer.

Kapitel V

Finansielle bestemmelser

Artikel 19

Budgetmidler

- Finansieringsrammen til gennemførelse af EU-mekanismen fastsættes for perioden 2014-2020 til 368 428 000 EUR i løbende priser.

223 776 000 EUR i løbende priser kommer fra udgiftsområde 3 (Sikkerhed og unionsborgerskab) i den flerårige finansielle ramme, og 144 652 000 EUR i løbende priser fra udgiftsområde 4 (Det globale Europa).

De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for den flerårige finansielle rammes grænser.
- Bevillinger, der følger af godtgørelse fra modtagerne af katastrofeindsatsforanstaltninger, udgør formålsbestemte indtægter som defineret i artikel 18, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
- Det rammebeløb, der er omhandlet i stk. 1, kan tillige dække omkostninger, der vedrører forberedelse, overvågning, kontrol, revision og evaluering, som er nødvendig for forvaltningen af EU-mekanismen og opfyldelsen af dens mål.

Sådanne udgifter kan særlig omfatte undersøgelser, ekspertmøder, informations- og kommunikationstiltag, herunder formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt de har relation til EU-mekanismens overordnede mål, udgifter, der knytter sig til it-netværk med fokus på informationsbehandling og -udveksling (herunder sammenkobling heraf med eksisterende eller fremtidige systemer til fremme af tværsektoriel dataudveksling og udstyr hertil) samt alle Kommissionens øvrige udgifter til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med forvaltningen af programmet.

Samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av beslutning (EU) nr. 1313/2013 om EUs ordning for sivil beredskap (2014–2020)

4. Finansieringsrammen i stk. 1, tildeles i perioden 2014–2020 i overensstemmelse med de procentsatser og prinsipper, der er fastlagt i bilaget.
5. Kommissionen reviderer fordelingen i bilag I under hensyn til resultatet af den foreløbige evalueringsrapport, som er omhandlet i artikel 34, stk. 2, litra a). Kommissionen tillægges beføjelser til, såfremt det er nødvendigt henset til resultaterne af denne revision, at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30 med henblik på at tilpasse hvert af tallene i bilag I med over 8 procentpoints og op til 16 procentpoints. Disse delegerede retsakter vedtages senest den 30. juni 2017.
6. Såfremt der i tilfælde af en nødvendig revision af de budgetmidler, der står til rådighed for indsatsforanstaltninger, i særligt hastende tilfælde er behov herfor, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på, inden for de til rådighed stående budgetbevillinger og efter proceduren i artikel 31, at tilpasse hvert af tallene i bilag I med over 8 procentpoints og op til 16 procentpoints.
- f) kommunikationstiltag og foranstaltninger for at øge bevidstheden om medlemsstaternes og Unionens civilbeskyttelsesindsats inden for områderne katastroforebyggelse, -beredskab og -indsats.

Artikel 21

Støtteberettigede forebyggelsesforanstaltninger og beredskabsforanstaltninger

1. Følgende forebyggelsesforanstaltninger og beredskabsforanstaltninger kan modtage finansiel bistand:
 - a) samfinansiering af projekter, undersøgelser, workshoper, rundspørger og lignende foranstaltninger og aktiviteter som omhandlet i artikel 5
 - b) samfinansiering af peer reviews som omhandlet i artikel 6, litra d), og artikel 8, litra j)
 - c) opretholdelse af ERCC's funktioner i overensstemmelse med artikel 8, litra a
 - d) forberedelse til mobilisering og udsendelse af de i artikel 8, litra d), og artikel 17 omhandlede eksperthold og oparbejdning og fastholdelse af en spidsbelastningskapacitet via et netværk af uddannede eksperter fra medlemsstaterne som omhandlet i artikel 8, litra f)
 - e) oprettelse og vedligeholdelse af CECIS og værktøjer til kommunikation og udveksling af oplysninger mellem ERCC og medlemsstaternes og andre deltageres kontaktpunkter inden for rammerne af EU-mekanismen
 - f) bidrag til udvikling af systemer til transnational detektion og tidlig varslings- og alarmeringssystemer af europæisk interesse med henblik på at muliggøre en hurtig indsats og fremme forbindelserne mellem tidlig varslings- og alarmeringssystemerne og deres forbindelse med ERCC og CECIS. Systemerne skal tage højde for og bygge på de eksisterende og fremtidige informations-, overvågnings- eller detektionskilder samt informations-, overvågnings- eller detektionssystemer
 - g) planlægning af indsatsen under EU-mekanismen i overensstemmelse med artikel 10
 - h) støtte til de beredskabsaktiviteter, der er beskrevet i artikel 13
 - i) udvikling af EERC, jf. artikel 11, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2
 - j) identificering af mangler i EERC og udbedring af dem, jf. artikel 12, samt støtte til

Artikel 20

Generelle støtteberettigede foranstaltninger

Følgende generelle foranstaltninger kan modtage finansiel bistand med henblik på at fremme katastroforebyggelse og -beredskab og en effektiv katastrofeindsats:

- a) undersøgelser, rundspørger, opstilling af modeller og scenarier med henblik på at dele viden, bedste praksis og oplysninger
- b) uddannelse, øvelser, workshoper, udveksling af personale og eksperter, oprettelse af netværk, demonstrationsprojekter og teknologioverførsel
- c) monitorering, vurdering og evaluering
- d) oplysning af offentligheden, uddannelse og oplysningsforanstaltninger og lignende formidlingstiltag med henblik på at inddrage borgerne i forebyggelse og afbødning af konsekvenserne af katastrofesituationer i Unionen og hjælpe EU-borgerne med at beskytte sig mere effektivt og på en holdbar måde
- e) indførelse og drift af et program for indhøstede erfaringer fra indsatser og øvelser i forbindelse med EU-mekanismen, herunder på områder, der er relevante for forebyggelse og beredskab, og

medlemsstaterne med hensyn til at afhjælpe disse mangler ved samfinansiering af nye indsatskapaciteter på op til maksimalt 20 % af de støtteberettigede omkostninger, forudsat at

- i) behovet for nye kapaciteter bekræftes af risikovurderinger
- ii) processen med identificering af mangler i artikel 12 viser, at disse kapaciteter ikke er til rådighed i medlemsstaterne
- iii) disse kapaciteter er opbygget af medlemsstaterne, der handler enten individuelt eller gennem konsortier
- iv) disse kapaciteter afsættes til den frivillige pulje i en periode på mindst to år, og
- v) en sådan samfinansiering af disse kapaciteter er omkostningseffektiv.

Hvis det er hensigtsmæssigt, gives der forrang til konsortier af medlemsstater, der samarbejder om en fælles risiko

- k) sikring af, at den logistiske støtte til ekspertholdene, jf. artikel 17, stk. 1, er til rådighed
 - l) fremme af koordineringen af medlemsstaternes klargøring af katastrofeindsatskapacitet i Unionen i overensstemmelse med artikel 8, litra g)
 - m) på anmodning af en medlemsstat, et tredjeland, De Forenede Nationer eller dets agenter, jf. artikel 5, stk. 2, og artikel 13, stk. 2, støtte til rådgivning om forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger gennem indsættelse af et eksperthold på stedet.
2. Berettigelsen til finansiel bistand til foranstaltningen omhandlet i stk. 1, litra g), er begrænset til:
- a) omkostninger på EU-plan i forbindelse med oprettelse og forvaltning af EERC og de dertil hørende processer som omhandlet i artikel 11
 - b) omkostninger i forbindelse med de obligatoriske uddannelseskurser, øvelser og workshopper, der er nødvendige i forbindelse med certificering af medlemsstaternes indsatskapaciteter med henblik på EERC («certificeringsomkostninger»). Certificeringsomkostninger kan bestå af enhedsomkostninger eller faste beløb, der fastsættes pr. kapacitetstype, og dækker op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger
 - c) engangsomkostninger, der er nødvendige for at opgradere medlemsstaternes indsats-

kapaciteter fra deres strengt nationale anvendelse til en tilstand, hvor de står klar og er tilgængelige, således at de kan indsættes som led i EERC i overensstemmelse med den frivillige puljes kvalitetskrav og de henstillinger, der er formuleret i certificeringsprocessen («tilpasningsomkostninger»). Disse tilpasningsomkostninger kan omfatte omkostninger i forbindelse med modulers og andre indsatskapaciteter interoperabilitet, selvstændighed, selvforsyning, transportegnethed, pakning og lignende omkostninger samt omkostninger ved oprettelse af multinationale indsatskapaciteter (f.eks. workshopper, uddannelse, udvikling af fælles metoder, standarder, procedurer og lignende aktiviteter), forudsat at disse omkostninger specifikt vedrører kapaciteternes deltagelse i den frivillige pulje. De dækker ikke omkostninger til det udstyr eller de menneskelige ressourcer, der kræves til i første omgang at oprette indsatskapaciteterne eller løbende vedligeholdelses- eller driftsomkostninger. Disse tilpasningsomkostninger kan bestå af enhedsomkostninger eller faste beløb, der fastsættes pr. kapacitetstype, og dækker op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger, forudsat at disse ikke overstiger 30 % af de gennemsnitlige omkostninger ved udvikling af kapaciteten, og

- d) omkostningerne til etablering og forvaltning af rammekontrakter, rammepartnerskabsaftaler eller lignende ordninger med henblik på at afhjælpe midlertidige mangler i forbindelse med usædvanlige katastrofer, ud fra en samlet risikotilgang.

Finansieringen under dette stykkes litra d)

- i) kan dække de omkostninger eller gebyrer, der er nødvendige for at udforme, forberede, forhandle, indgå og forvalte kontrakterne eller ordningerne samt omkostningerne ved udvikling af operative standardprocedurer og øvelser med henblik på at sikre effektiv anvendelse af civilbeskyttelsesaktiver. Denne finansiering kan også dække op til højst 40 % af omkostningerne ved sikring af hurtig adgang til disse aktiver
- ii) dækker ikke omkostningerne ved indkøb eller udvikling af nye indsatskapaciteter eller omkostningerne ved anvendelse af disse supplerende kapaciteter i en katastrofesituation. Omkostnin-

- gerne ved udnyttelse af disse supplerende kapaciteter i en katastrofesituation bæres af de medlemsstater, der anmoder om assistancen
- iii) overstiger ikke 10 % af den i artikel 19, stk. 1, fastsatte finansieringsramme. I tilfælde af, at loftet på 10 % nås før udløbet af programmeringsperioden, og såfremt der er behov herfor med henblik på at sikre, at EU-mekanismen kan fungere hensigtsmæssigt, kan dette loft på 10 % imidlertid ved gennemførelsesretsakter overskrides med op til 5 procentpoint. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33, stk. 2
- c) bistand til medlemsstaterne med at identificere udstyr, som eventuelt kan stilles til rådighed fra andre kilder, herunder det kommercielle marked, og
- d) finansiering af de transportressourcer, der er nødvendige for at sikre en hurtig katastrofeindsats. Sådanne foranstaltninger kan kun modtage finansiel bistand, såfremt:
- i) der er fremsat en anmodning om assistance gennem EU-mekanismen i overensstemmelse med artikel 15 og 16
 - ii) de supplerende transportressourcer er nødvendige for at sikre, at katastrofeindsatsen i henhold til EU-mekanismen er effektiv
 - iii) assistancen modsvarer de behov, som ERCC har konstateret, og ydes i overensstemmelse med ERCC'S henstillinger om tekniske specifikationer, kvalitet, tidsplanlægning og vilkårene for leveringen af assistancen
 - iv) et anmodende land enten direkte eller gennem De Forenede Nationer eller dets agenturer eller en relevant international organisation har accepteret assistancen under EU-mekanismen og
 - v) assistancen til katastrofesituationer i tredjelande supplerer Unionens generelle humanitære indsats, hvor en sådan finder sted.

Artikel 22

Støtteberettigede indsatsforanstaltninger

Følgende indsatsforanstaltninger kan modtage finansiel bistand:

- a) udsendelse af eksperthold som omhandlet i artikel 17, stk. 1, med logistisk støtte, og udsendelse af eksperthold som omhandlet i artikel 8, litra d) og e)
- b) i tilfælde af en katastrofe, støtte til medlemsstaterne med henblik på adgang til udstyr og transportressourcer, jf. artikel 23, og
- c) i tilfælde af en anmodning om assistance, yderligere understøttende og supplerende foranstaltninger, som er nødvendige for at fremme koordineringen af indsatsen på den mest effektive måde.

Artikel 23

Støtteberettigede foranstaltninger vedrørende udstyr og transportressourcer

1. Følgende foranstaltninger kan modtage finansiel bistand med henblik på adgang til udstyr og transportressourcer under EU-mekanismen:
 - a) tilvejebringelse og udveksling af oplysninger om udstyr og transportressourcer, som medlemsstaterne beslutter at stille til rådighed, med henblik på at lette sammenlægning af sådant udstyr eller sådanne transportressourcer
 - b) bistand til medlemsstaterne med at identificere og lette adgangen til transportressourcer, som eventuelt kan stilles til rådighed fra andre kilder, herunder det kommercielle marked
2. Unionens finansielle støtte til transportressourcer må ikke overstige 55 % af de samlede støtteberettigede omkostninger.
3. Unionens finansielle støtte til transport kan derudover dække maksimalt 85 % af de samlede støtteberettigede omkostninger i følgende situationer:
 - a) omkostningerne vedrører transporten af de kapaciteter, der på forhånd er stillet til rådighed i den frivillige pulje i overensstemmelse med artikel 11 eller
 - b) assistancen er nødvendig for at opfylde et kritisk behov, og assistancen står ikke eller ikke i tilstrækkeligt omfang til rådighed i den frivillige pulje.
4. Unionens finansielle støtte til transportressourcer kan derudover dække maksimalt 100 % af de samlede støtteberettigede omkostninger omhandlet i nr. i), ii) og iii), hvis dette er nødvendigt med henblik på at gøre sammenlægningen af medlemsstaternes assistance driftsmæssigt effektiv, og hvis omkostningerne vedrører et af følgende emner:
 - i) korttidsleje af lagerkapacitet til midlertidigt at oplagre assistancen fra medlemsstaterne

med henblik på at fremme koordinert transport heraf

- ii) ompakning af medlemsstaternes assistance med henblik på maksimal udnyttelse af de til rådighed stående transportkapaciteter eller opfyldelse af specifikke operationelle krav eller
- iii) lokal transport af fælles assistance med henblik på at sikre koordinert levering på bestemmelsesstedet i det anmodende land.

Unionens finansielle bistand i henhold til dette stykke må ikke overstige 75 000 EUR i løbende priser for hver aktivering af EU-mekanismen. I undtagelsestilfælde kan dette loft dog overskrides ved gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33, stk. 2.

5. I tilfælde af sammenlægning af transport operationer, der involverer flere medlemsstater, kan én medlemsstat indtage en ledende rolle og anmode om finansiell støtte fra Unionen til hele operationen.
6. Når en medlemsstat anmoder Kommissionen om at indgå aftale om transport tjenester, anmoder Kommissionen om delvis godtgørelse af omkostningerne ud fra de finansieringssatser, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4.
7. Følgende omkostninger er berettiget til finansiell støtte fra EU til transportressourcer i henhold til denne artikel: alle omkostninger i forbindelse med flytning af transportressourcer, herunder omkostninger til alle tjenesteydelser, gebyrer, omkostninger til logistik og håndtering, brændstof og eventuelle indkvarteringsomkostninger samt andre indirekte omkostninger såsom skatter og generelle afgifter og transitomkostninger.

Artikel 24

Støttemodtagere

Der kan ydes tilskud i medfør af denne afgørelse til juridiske personer, uanset om de er underlagt privat- eller offentligretlig lovgivning.

Artikel 25

Finansielle bistandsformer og gennemførelsesprocedurer

1. Kommissionen yder EU's finansielle bistand i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
2. Finansiell bistand i henhold til denne afgørelse kan antage enhver af de former, som

forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 giver mulighed for, særlig tilskud, godtgørelse af udgifter, offentlige indkøb eller bidrag til trustfonde.

3. Med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse vedtager Kommissionen årlige arbejdsprogrammer ved gennemførelsesretsakter, undtagen katastrofeindsatser, der henhører under kapitel IV, og som det ikke er muligt at forudse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33, stk. 2. De årlige arbejdsprogrammer skal indeholde målene, de forventede resultater, gennemførelsesmetoden og det samlede beløb. De skal tillige indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, en angivelse af de beløb, der bevilges til de enkelte foranstaltninger, og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. For så vidt angår den finansielle bistand omhandlet i artikel 28, stk. 2, skal de årlige arbejdsprogrammer beskrive de foranstaltninger, der er planlagt for hvert land, der er nævnt deri.

Artikel 26

Komplementaritet og konsistens i Unionens indsats

1. Foranstaltninger, som modtager finansiell bistand i henhold til denne afgørelse, må ikke modtage bistand fra Unionens øvrige finansielle instrumenter.

Ansøges der om finansiell bistand i henhold til denne afgørelse, sørger Kommissionen for, at ansøgere og støttemodtagere oplyser den om finansiell bistand fra andre kilder, herunder Unionens almindelige budget, og om aktuelle ansøgninger om sådan bistand.

2. Der tilstræbes synergi og komplementaritet med EU's øvrige instrumenter. I tilfælde af en indsats i forbindelse med humanitære kriser i tredjelande sørger Kommissionen for, at der er komplementaritet og sammenhæng med de foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne afgørelse og de foranstaltninger, der finansieres i henhold til forordning (EF) nr. 1257/96.
3. Når assistance i henhold til mekanismen bidrager til en humanitær EU-indsats, navnlig i komplekse nødsituationer, er de foranstaltninger, der modtager finansiell bistand i henhold til denne afgørelse, baseret på identificerede behov og i overensstemmelse med de humanitære principper og de principper

for anvendelse af civilbeskyttelse og militære ressourcer, der er omhandlet i den europæiske konsensus om humanitær bistand.

Artikel 27

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at EU's finansielle interesser bliver beskyttet, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne afgørelse; beskyttelsen skal sikres ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og økonomiske sanktioner, der skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.
2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til denne afgørelse.
3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan gennemføre efterforskninger, herunder kontrol og inspektion på stedet, i overensstemmelse med bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹⁵, og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96¹⁶ for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører EU's finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt, der finansieres i henhold til denne afgørelse.
4. Samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud som følge af gennemførelsen af

denne afgørelse skal indeholde bestemmelser, der udtrykkelig giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse efterforskninger i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, jf. dog stk. 1, 2 og 3.

Kapitel VI

Almindelige bestemmelser

Artikel 28

Tredjelande og internationale organisationer

1. EU-mekanismen er åben for deltagelse af:
 - a) landene i Den Europæiske Frihandels-sammenslutning (EFTA), som er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), på de betingelser, der er fastsat i EØS-avtalen, og andre europæiske lande, når aftaler og procedurer hjemler mulighed derfor
 - b) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og Associeringsrådets afgørelser eller lignende.
2. Finansiell bistand som omhandlet i artikel 20 og artikel 21, litra a), b), f) og h), kan også tildeles kandidatlande og potentielle kandidatlande, der ikke deltager i EU-mekanismen, og lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, i det omfang denne finansielle bistand supplerer finansiering under en fremtidig lovgivningsmæssig EU-retsakt vedrørende oprettelsen af instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II) og en fremtidig lovgivningsmæssig EU-retsakt vedrørende oprettelsen af et europæisk naboskabsinstrument.
3. Internationale eller regionale organisationer kan samarbejde om aktiviteter under EU-mekanismen, når relevante bilaterale eller multilaterale aftaler mellem disse organisationer giver mulighed herfor.

Artikel 29

Kompetente myndigheder

Medlemsstaterne udpeger med henblik på anvendelsen af denne afgørelse de kompetente myndigheder og informerer Kommissionen herom.

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EFT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

¹⁶ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

*Artikel 30***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 19, stk. 5 og 6, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2020.
3. Den i artikel 19, stk. 5 og 6, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 31***Hasteprocedure**

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.
2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 30, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

*Artikel 32***Gennemførelsesretsakter**

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om:
 - a) ERCC's interaktion med medlemsstaternes kontaktpunkter, jf. artikel 8, litra b), artikel 15, stk. 3, og artikel 16, stk. 3, litra a), og de operationelle procedurer for katastrofeindsatsen i Unionen, jf. artikel 15, samt uden for Unionen, jf. artikel 16, herunder identificering af de relevante internationale organisationer.
 - b) komponenterne i CECIS og tilrettelæggelsen af informationsudveksling gennem CECIS, jf. artikel 8, litra b)
 - c) fremgangsmåden med hensyn til indsættelse af eksperthold, jf. artikel 17
 - d) identifikation af moduler, andre indsatskapaciteter og eksperter, jf. artikel 9, stk. 1
 - e) de operationelle krav til modulernes interoperabilitet og funktionsmåde, jf. artikel 9, stk. 2, herunder deres opgaver, kapaciteter, hovedkomponenter, selvforsyning og indsættelse
 - f) de kapacitetsmål, kvalitets- og interoperabilitetskrav samt den certificerings- og registreringsprocedure, der er nødvendige for EERC's funktionsmåde, jf. artikel 11, samt de finansielle ordninger som fastsat i artikel 21, stk. 2
 - g) påvisning af mangler i Den Europæiske Katastrofeberedskabskapacitet og udbedring af dem, jf. artikel 12
 - h) tilrettelæggelse af uddannelsesprogrammet, rammer for øvelser og programmet for erfaringsopsamling, jf. artikel 13, og
 - i) tilrettelæggelse af støtte til transport af assistance, jf. artikel 18 og 23.
2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33, stk. 2.

*Artikel 33***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

*Artikel 34***Evaluering**

1. Der føres jævnligt tilsyn med gjennomførelsen af foranstaltninger, som modtager finansiell bistand.
2. Kommissionen evaluerer anvendelsen af denne afgørelse og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet:
 - a) en foreløbig evalueringsrapport om de resultater, der er opnået, og de kvalitative og kvantitative aspekter af gjennomførelsen af denne afgørelse senest den 30. juni 2017
 - b) en meddelelse om den fortsatte gennemførelse af denne afgørelse senest den 31. december 2018, og
 - c) en efterfølgende evalueringsrapport senest den 31. december 2021.

Den foreløbige evalueringsrapport og meddelelsen som omhandlet i henholdsvis litra a) og b) skal eventuelt ledsages af forslag til ændringer af denne afgørelse.

*Kapitel VII***Afsluttende bestemmelser***Artikel 35***Overgangsbestemmelser**

1. Foranstaltninger, der iværksættes før den 1. januar 2014 på grundlag af beslutning 2007/162/EF, Euratom skal, såfremt det er relevant, fortsat administreres i overensstemmelse med nævnte beslutning.
2. Medlemsstaterne sikrer på nationalt plan en glidende overgang mellem de foranstaltninger, der blev gennemført inden for rammerne af det finansielle instrument og de foranstaltninger, der gennemføres i medfør af de bestemmelser, der er fastsat i denne afgørelse.

*Artikel 36***Ophævelse**

Beslutning 2007/162/EF, Euratom og beslutning 2007/779/EF, Euratom ophæves. Henvisninger til

de ophævede beslutninger betragtes som henvisninger til nærværende afgørelse og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag II til nærværende afgørelse.

*Artikel 37***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

*Artikel 38***Adressater**

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne *På Rådets vegne*

M. SCHULZ

L. LINKEVIČIUS

Formand

Formand

*Bilag I***Procentsatser for tildeling af finansieringsrammen med henblik på gennemførelse af EU-mekanismen omhandlet i artikel 19, stk. 1**

Forebyggelse:	20 % +/- 8 procentpoints
Beredskab:	50 % +/- 8 procentpoints
Indsats:	30 % +/- 8 procentpoints

Principper

Ved gennemførelsen af denne afgørelse prioriterer Kommissionen foranstaltninger, hvis frist i henhold til afgørelsen ligger inden for perioden frem til udløbet af denne frist, med det formål at overholde den pågældende frist.

*Bilag II***Sammenligningstabel**

Rådets afgørelse 2007/162 EF, Euratom	Rådets afgørelse 2007/779 EF, Euratom	Nærværende afgørelse
Artikel 1, stk. 1		—
Artikel 1, stk. 2		Artikel 1, stk. 4
Artikel 1, stk. 3		—
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 2	Artikel 2, stk. 2
	Artikel 1, stk. 1	—
	Artikel 1, stk. 2, første afsnit	Artikel 1, stk. 2
	Artikel 1, stk. 2, andet afsnit	Artikel 1, stk. 5
Artikel 2, stk. 1		Artikel 2, stk. 1, litra a)
Artikel 2, stk. 2		Artikel 2, stk. 1, litra b)
Artikel 2, stk. 3		Artikel 1, stk. 6
	Artikel 2, nr. 1)	—
	Artikel 2, nr. 2)	Artikel 13, stk. 1, litra a)
	Artikel 2, nr. 3)	Artikel 20, litra b)
	Artikel 2, nr. 4)	Artikel 8, litra d)
	Artikel 2, nr. 5)	Artikel 7 og artikel 8, litra a)
	Artikel 2, nr. 6)	Artikel 8, litra b)
	Artikel 2, nr. 7)	Artikel 8, litra c)
	Artikel 2, nr. 8)	Artikel 18, stk. 1
	Artikel 2, nr. 9)	Artikel 18, stk. 2
	Artikel 2, nr. 10)	Artikel 16, stk. 7
	Artikel 2, nr. 11)	—
Artikel 3	Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4, stk. 1		Artikel 20 og artikel 21
Artikel 4, stk. 2, litra a)		Artikel 22, litra a)
Artikel 4, stk. 2, litra b)		Artikel 22, litra b), og artikel 23, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 4, stk. 2, litra c)		Artikel 23, stk. 1, litra d)
Artikel 4, stk. 3		Artikel 23, stk. 2 og 4
Artikel 4, stk. 4		Artikel 32, stk. 1, litra i)
	Artikel 4, stk. 1	Artikel 9, stk. 1
	Artikel 4, stk. 2	Artikel 9, stk. 3
	Artikel 4, stk. 3	Artikel 9, stk. 1 og 2
	Artikel 4, stk. 4	Artikel 9, stk. 4

Rådets afgørelse 2007/162 EF, Euratom	Rådets afgørelse 2007/779 EF, Euratom	Nærværende afgørelse
	Artikel 4, stk. 5	Artikel 9, stk. 5
	Artikel 4, stk. 6	Artikel 9, stk. 6
	Artikel 4, stk. 7	Artikel 9, stk. 9
	Artikel 4, stk. 8	Artikel 9, stk. 7
Artikel 5		Artikel 24
	Artikel 5, nr. 1)	Artikel 8, litra a)
	Artikel 5, nr. 2)	Artikel 8, litra b)
	Artikel 5, nr. 3)	Artikel 8, litra c)
	Artikel 5, nr. 4)	Artikel 8, litra d)
	Artikel 5, nr. 5)	Artikel 13, stk. 1, litra a)
	Artikel 5, nr. 6)	—
	Artikel 5, nr. 7)	Artikel 13, stk. 1, litra d)
	Artikel 5, nr. 8)	Artikel 13, stk. 1, litra f)
	Artikel 5, nr. 9)	Artikel 18
	Artikel 5, nr. 10)	Artikel 8, litra e)
	Artikel 5, nr. 11)	Artikel 8, litra g)
Artikel 6, stk. 1		Artikel 25, stk. 1)
Artikel 6, stk. 2		Artikel 25, stk. 2)
Artikel 6, stk. 3		Artikel 25, stk. 3, tredje og fjerde punktum
Artikel 6, stk. 4		—
Artikel 6, stk. 5		Artikel 25, stk. 3, første og andet punktum
Artikel 6, stk. 6		—
	Artikel 6	Artikel 14
Artikel 7		Artikel 28, stk. 1
	Artikel 7, stk. 1	Artikel 15, stk. 1
	Artikel 7, stk. 2	Artikel 15, stk. 3
	Artikel 7, stk. 2, litra a)	Artikel 15, stk. 3, litra a)
	Artikel 7, stk. 2, litra c)	Artikel 15, stk. 3, litra b)
	Artikel 7, stk. 2, litra b)	Artikel 15, stk. 3, litra c)
	Artikel 7, stk. 3, første og tredje afsnit	Artikel 15, stk. 4, og artikel 16, stk. 6
	Artikel 7, stk. 4	Artikel 15, stk. 5
	Artikel 7, stk. 5	—
	Artikel 7, stk. 6	Artikel 17, stk. 3, første punktum

Rådets afgørelse 2007/162 EF, Euratom	Rådets afgørelse 2007/779 EF, Euratom	Nærværende afgørelse
Artikel 8		Artikel 26
	Artikel 8, stk. 1, første afsnit	Artikel 16, stk. 1
	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit	Artikel 16, stk. 2, første punktum
	Artikel 8, stk. 1, tredje afsnit	—
	Artikel 8, stk. 1, fjerde afsnit	—
	Artikel 8, stk. 2	Artikel 16, stk. 4
	Artikel 8, stk. 3	—
	Artikel 8, stk. 4, litra a)	Artikel 16, stk. 3, litra a)
	Artikel 8, stk. 4, litra b)	Artikel 16, stk. 3, litra c)
	Artikel 8, stk. 4, litra c)	Artikel 16, stk. 3, litra d)
	Artikel 8, stk. 4, litra d)	Artikel 16, stk. 3, litra e)
	Artikel 8, stk. 5	Artikel 16, stk. 8
	Artikel 8, stk. 6, første afsnit	Artikel 17, stk. 1, og artikel 17, stk. 2, litra b)
	Artikel 8, stk. 6, andet afsnit	Artikel 17, stk. 3, andet punktum
	Artikel 8, stk. 7, første afsnit	—
	Artikel 8, stk. 7, andet afsnit	Artikel 16, stk. 2, andet punktum
	Artikel 8, stk. 7, tredje afsnit	Artikel 16, stk. 9
	Artikel 8, stk. 7, fjerde afsnit	Artikel 16, stk. 11
	Artikel 8, stk. 7, femte afsnit	—
	Artikel 8, stk. 8	Artikel 16, stk. 10
	Artikel 8, stk. 9, litra a)	Artikel 16, stk. 12
	Artikel 8, stk. 9, litra b)	Artikel 16, stk. 13
Artikel 9		Artikel 16, stk. 2
	Artikel 9	Artikel 18
Artikel 10		Artikel 19, stk. 3
	Artikel 10	Artikel 28
Artikel 11		—
	Artikel 11	Artikel 29
Artikel 12, stk. 1		Artikel 27, stk. 1
Artikel 12, stk. 2		—
Artikel 12, stk. 3		—
Artikel 12, stk. 4		—
Artikel 12, stk. 5		—
	Artikel 12, stk. 1	Artikel 32, stk. 1, litra e)

Rådets afgørelse 2007/162 EF, Euratom	Rådets afgørelse 2007/779 EF, Euratom	Nærværende afgørelse
	Artikel 12, stk. 2	Artikel 32, stk. 1, litra a)
	Artikel 12, stk. 3	Artikel 32, stk. 1, litra b)
	Artikel 12, stk. 4	Artikel 32, stk. 1, litra c)
	Artikel 12, stk. 5	Artikel 32, stk. 1, litra h)
	Artikel 12, stk. 6	Artikel 32, stk. 1, litra d)
	Artikel 12, stk. 7	—
	Artikel 12, stk. 8	—
	Artikel 12, stk. 9	Artikel 32, stk. 1, anden del af litra a)
Artikel 13	Artikel 13	Artikel 33
Artikel 14		Artikel 19
Artikel 15	Artikel 14	Artikel 34
	Artikel 15	Artikel 36
Artikel 16		Artikel 37, andet punktum
Artikel 17	Artikel 16	Artikel 38
